

Zestawienie uwag zgłoszonych do projektu z dnia 29.10.2013 r. rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nadawania uprawnień przewodników górskich oraz stanowisko Ministra Sportu i Turystyki

Lp	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga	Stanowisko MSiT
UWAGI OGÓLNE			
1.	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	<p>4. Doprecyzować zapis w ten sposób, aby jasno wynikało z niego, w jakich sytuacjach organizator turystyki ma obowiązek (lub go nie ma) do zapewnienia usług przewodnictwa górskiego, zapis ten powinien być spójny z pozostałymi aktami wykonawczymi dotyczącymi turystyki.</p> <p>§ 7. Jeżeli organizator turystyki w umowie z klientem zobowiązuje się do zapewnienia usług przewodnictwa górskiego, oznacza to, że ma obowiązek zapewnić klientowi usługi przewodnika górskiego posiadającego uprawnienia na obszar górski, na którym odbywa się impreza turystyczna.</p> <p>Argumenty :</p> <p>Na dzień dzisiejszy tylko osoba z wykształceniem prawniczym jest w stanie powiązać ten zapis m.in z : ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (t.j. Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.) ustawą o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich z dnia 18 sierpnia 2011 r. (Dz. U. Nr 208, poz. 1241) oraz innymi dokumentami legislacyjnymi w których zawarte są kwestie związane z turystyką i sportem.</p> <p>Wprowadzane zmiany nie powodują większej klarowności przepisów, a wręcz je komplikują. Na dzień dzisiejszy przewodnik górski nie jest w stanie udzielić jasnej i prostej odpowiedzi w świetle jakich przepisów wykonuje swoje obowiązki. Jaka Ustawa lub Rozporządzenie nakłada obowiązek (jeżeli dalej taki istnieje) korzystania z usług przewodnika górskiego w terenie górskim ???</p> <p>Zamiast upraszczać i precyzyjnie zamieszczać zapisy tworzymy prawo biurokratyczne, w którym aby zrozumieć dany zapis trzeba przestudiować kilka innych zapisów, co i tak nie pozwala na jasną interpretację danego zagadnienia.</p>	uwaga niezrozumiała - do wyjaśnienia na konferencji uzgodnieniowej
2.	Polskie Towarzystwo Tatrzańskie	<p>Sugerujemy, aby przewodnicy górscy posiadający uprawnienia na podstawie dotychczasowego obowiązującego rozporządzenia tzn. na określone obszary w Karpatach w imię deklarowanego uwolnienia zawodów, uproszczenia procedur zdobywania uprawnień otrzymali awansem takie uprawnienia na cały obszar z koniecznością uzupełnienia wiadomości i wiedzy o brakujące obszary w trybie samokształcenia pod nadzorem macierzystych organizacji przewodnickich w ciągu 2 lat od daty wejścia nowego rozporządzenia. Czyli np. do dwóch lat powinni przedstawić organowi nadzoru zaświadczenia o ukończeniu takich szkoleń. Wprowadzenie takiego rozszerzenia uprawnień z odpowiednim zastrzeżeniem i obwarowaniem wymagałoby wprowadzenia jednego paragrafu oraz kosmetycznych zmian w niektórych z nich.</p> <p>Uzasadnienie:</p>	uwaga nieuwzględniona niejasne uzasadnienie dla nadania awansem uprawnień na cały obszar Karpat bez stosownego egzaminu

		<p>Wprowadzone zasady rozszerzenia uprawnień dla już posiadających takie na określone obszary Karpat, kłócą się z zasadą nie działania prawa wstecz, lub przynajmniej stawiają wiele wątpliwości w tym względzie. Oczywiście mieli oni możliwość szkolenia i poddawania się egzaminom na poszczególne obszary uprawnień, ale jednocześnie programy szkoleń i egzaminy obejmowały cały obszar Karpat. Szkolenia, kursy nie utwierdzały sztucznego podziału uprawnień, wręcz przeciwnie starały się wiedzę przekazywać całościowo. To samo dotyczyło egzaminów, na których wymagano podstawowej wiedzy z obszaru całych Karpat nie tylko w Polsce. Poziom wymagań wiedzy z określonych obszarów uprawnień na egzaminach niejednokrotnie obejmował zakres takiej wiedzy dla przewodnika I klasy z danego obszaru. Natomiast przewodnicy posiadający uprawnienia na więcej niż jeden obszar uprawnień posiadają lepszą podstawę do rozszerzenia uprawnień na wyższe stopnie i takie rozszerzenie uprawnień w niczym te osoby nie krzywdzi.</p> <p>Wprowadzenie zasad przewidzianych w projekcie z dn. 31.10.2013 roku wymaga ponownego poddania się procedurze egzaminacyjnej czy to weryfikującej posiadaną wiedzę czy też wymagającej ponownych opłat egzaminacyjnych. Nowe rozporządzenie mogłoby się stać cenzurą porządkującą zasady przyznawania uprawnień przewodnikom. Obowiązujące rozporządzenie dotyczące nabywania uprawnień przewodników sankcjonowało nadane uprawnienia przez organizacje szkolące (PTTK, PTT i inne) nie sprawdzając poziomu wiedzy. Nowe rozporządzenie wprowadzające ułatwiające zasady powinno zastosować podobną abolicję zwłaszcza, że organ nadzorujący posiada pełną wiedzę i możliwość kontroli wykonywania zawodu przewodnika górskiego. Nadmieniamy, że w naszym środowisku przewodnickim większość posiada uprawnienia na cały obszar Karpat, i nie jest to nasz spektakularny cel. Bardzo prosimy o rozpatrzenia naszych propozycji stanowiących kierunek pozytywnych i jakościowych zmian w nabywaniu uprawnień przewodnickich.</p>	
3.	Sebastian Fijak Przewodnik Turystyczny	Zgodnie z zapowiedziami zawód Przewodnika Górskiego pozostawiono regulowanym z powodu bezpieczeństwa osób, jednak w treści projektu rozporządzenia pozostają w większości zapisy za zakresu dla którego zderegulowano zawód Przewodników Miejskich i Terenowych oraz Pilotów. Pozostawiono wymagane wykłady i szkolenia z zakresu szkoły średniej (historia polski, geografia, kultura).	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
4.	Sebastian Fijak Przewodnik Turystyczny	<p>Wprowadzenie jednego standardu umiejętności Przewodnika Górskiego</p> <p>Wprowadzenie jednego zawodu "Przewodnik Górski" obejmującego obecnych Przewodników Sudeckich, Beskidzkich i Tatrzańskich kl. III i II.(w tym poruszanie się na nartach oraz rakietach śnieżnych) oraz osobnego Przewodnika Wysokogórskiego obecna kl. I w Tatrach - obejmującego to co w założeniach kompetencji Przewodnika Górskiego plus wspinaczka wysokogórska z klientem. Wraz z likwidacją klas przewodnickich.</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
5.	Sebastian Fijak Przewodnik Turystyczny	Wprowadzenie obowiązkowego szkolenia lawinowego na wszystkich rodzajach uprawnień przewodników górskich.	uwaga do uwzględnienia – prośba o propozycję programu
6.	Sebastian Fijak Przewodnik Turystyczny	Wprowadzenie obowiązkowego szkolenia skiturowego i z poruszania się zimą w górach oraz przetrwania	uwaga do uwzględnienia – prośba o propozycję programu
7.	Sebastian Fijak	Określenie konkretnych wymogów zadań egzaminacyjnych, obecnie dowolność powoduje iż obecnie w	uwaga nieuwzględniona – każda

	Międzynarodowy Przewodnik Turystyczny	większości przypadków pomija się egzaminowanie z udzielania pierwszej pomocy oraz terenoznawstwa (obszar sudecki i beskidzki).	komisja egzaminacyjna powinna dostosowywać zakres egzaminu do potrzeb określonego terenu i grupy, ustanowienie sztywnych zasad w przepisach uniemożliwia tę elastyczność; problem do rozwiązania drogą pozalegislacyjną
8.	Polskie Stowarzyszenie Przewodników Wysokogórskich	<p>Działania deregulacyjne z wiosny bieżącego roku doprowadziły do istotnej niekonsekwencji ustawodawczej. Celem deregulacyjnych zmian polskim miało być otwarcie dostępu do zawodów. W odniesieniu do przewodnictwa górskiego, efektem deregulacji jest jednak zmniejszenie liczby osób, które mogą wykonywać zawód, który po wejściu w życie ostatnich zmian wciąż pozostał zawodem regulowanym.</p> <p>Wynika to z tego, że zmiany wprowadzone do ustawy o usługach turystycznych pozbawiły prawa wykonywania zadań przewodnickich grupę polskich posiadaczy międzynarodowych uprawnień przewodnickich UIAGM/IVBV. Zadania, które były ustawowo określone jako właściwe dla międzynarodowych przewodników wysokogórskich są bardzo zbliżone do tych, do których powołani są przewodnicy tatrzańscy wyższych klas. Po zmianie "deregulacyjnej" dostęp do świadczenia tych usług pozostał regulowany, natomiast pozbawiono prawa wykonywania ich grupę osób posiadających najwyższe światowe kwalifikacje. Taki stan skazuje odbiorców usług na korzystanie z przewodników niżej wykwalifikowanych i ogranicza liczbę usługodawców na rynku. Cierpią na tym względy bezpieczeństwa oraz wpisana na sztandary deregulacyjne swoboda prowadzenia działalności gospodarczej.</p> <p>Są w Europie nieliczne kraje, które nie regulują przewodnictwa, co oznacza, że każdy człowiek może komercyjnie prowadzić innych w góry. Jednak znacznie więcej krajów Europy reguluje przewodnictwo i ze względu na bezpieczeństwo gości, poza szlakami prowadzić mogą właśnie międzynarodowi przewodnicy wysokogórscy. Polska obecnie jest jedynym krajem, który reguluje przewodnictwo, ale wykluczył międzynarodowych przewodników wysokogórskich z grona uprawnionych do wykonywania zawodu.</p> <p>Z powyższego powodu Polskie Stowarzyszenie Przewodników Wysokogórskich nie ma uwag technicznych do projektu rozporządzenia, chcemy natomiast zasygnalizować nasze przekonanie, że taki stan rzeczy jest przejściowy i wypchnięcie polskich przewodników wysokogórskich do szarej strefy zostanie skorygowane na poziomie ustawowym. Ministerstwo Sportu rozumiało i popierało nasze starania o ujęcie w polskim systemie prawnym międzynarodowych uprawnień przewodnickich, więc i tym razem liczymy na zrozumienie i wsparcie nas przy najbliższej okazji.</p>	uwaga nieuwzględniona – do rozstrzygnięcia na poziomie ustawowym; nie można twierdzić, iż wykluczyło się polskich przewodników wysokogórskich z dostępu do zawodu przewodnika górskiego, ponieważ aby ubiegać się o międzynarodowe uprawnienia przewodnickie IVBV/UIAGM, trzeba wcześniej posiadać uprawnienia przewodnika górskiego. Wszystkie więc osoby posiadające w Polsce uprawnienia IVBV/UIAGM mają wciąż dostęp do zawodu z racji posiadanych przez siebie polskich uprawnień przewodnika górskiego.

9.	Oddział Międzyuczelniany PTTK w Warszawie	<p>Zaprezentowany do konsultacji społecznych projekt Rozporządzenia jest prostym przekształceniem dotychczas obowiązujących zapisów przez mechaniczne usunięcie zapisów dotyczących pilotów, przewodników miejskich i przewodników terenowych.</p> <p>Proponowane w projekcie Rozporządzenia regulacje w zakresie przewodnictwa górskiego nie rozwiązują żadnych problemów sygnalizowanych przez Oddział Międzyuczelniany PTTK w Warszawie w trakcie konsultacji społecznych dotyczących ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. „O zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów” (Dz. U. 2013, poz. 829).</p> <p>Dodatkowo proponowanie rozwiązania pozostawiają w zakresie szkolenia i egzaminowania przewodników górskich te elementy, które są związane z wykonywaniem zadań pilota wycieczek, przewodnika miejskiego i przewodnika terenowego. Rozwiązanie takie, zdaniem Oddziału Międzyuczelnianego PTTK w Warszawie, stanowi rażące przekroczenie delegacji ustawowej wynikającej z zapisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. „O usługach turystycznych” (Dz. U. z 2004 Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.) po zmianach określonych ustawą z dnia 13 czerwca 2013 r. „O zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów” (Dz. U. 2013, poz. 829).</p> <p>W związku z powyższym Oddział Międzyuczelniany PTTK w Warszawie postuluje, aby treść rozporządzenia została opracowana od nowa i zawierała wyłącznie te elementy, które bezpośrednio wynikają z delegacji ustawowej oraz odnoszą się do specyficznych i wyłącznych zadań wykonywanych przez przewodników górskich.</p>	
		<p>Wybrane uwagi zgłoszone w konsultacjach społecznych projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów:</p>	<p>do pozostałych uwag zawartych w piśmie nadesłanym w ramach konsultacji społecznych projektu ustawy o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów odniesiono się na etapie prac nad projektem ustawy</p>
		<p>1. Jeżeli ustawowy obowiązek zapewnienia przewodnika turystycznego górskiego zostanie utrzymany, to musi być rozumiany jako obowiązek organizatora zapewnienia bezpieczeństwa uczestnikom i niezbędne jest doprowadzenie do sytuacji, w której egzamin (bez obowiązkowego szkolenia) będzie obejmował tylko i wyłącznie problemy związane z metodyką prowadzenia grupy, pierwszą pomocą i zapewnieniem bezpieczeństwa, a także zapewni możliwość rzeczywistego nadzoru oraz kontroli poprawności formalnej i merytorycznej postępowania egzaminacyjnego, wraz z jasnym trybem odwoławczym egzaminowanego od decyzji komisji.)</p>	<p>do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej</p>
		<p>- jasne ustawowe określenie zakresu egzaminu państwowego ograniczonego tylko i wyłącznie do wiedzy i umiejętności związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa uczestnikom,</p>	<p>uwaga nieuwzględniona – zakres egzaminu jest ustalany na podstawie zagadnień określonych w programach szkoleń zawartych w projekcie rozporządzenia – niezasadne jest określanie takiego zakresu na poziomie ustawowym</p>

		- narzucenie na urzędy obowiązku bieżącej i okresowej kontroli poprawności formalnej i merytorycznej przeprowadzanych postępowań egzaminacyjnych	Uwaga nieuwzględniona – komisja egzaminacyjna składa się z członków, którzy są specjalistami w egzaminowanej dziedzinie, zaś urząd marszałkowski nie ma kompetencji do weryfikowania merytorycznego zakresu egzaminu. Od strony formalno-prawnej za przebieg egzaminu odpowiada sekretarz komisji biorący udział w całym egzaminie, co jest zawarte w § 14 ust. 7. Jeśli wykonywanie zadań przez urząd marszałkowski w osobie sekretarza budzi zastrzeżenia, należy zwrócić się do właściwego wojewody, który nadzoruje działalność urzędu.
		- wprowadzenie trybu odwoławczego od decyzji komisji egzaminacyjnej	uwaga nieuwzględniona – propozycja przekracza delegację ustawową
10.	Tomasz Dygała Przewodnik górski beskidzki, sudecki Instruktor Przewodnictwa PTTK, Organizator szkoleń przewodnickich, organizator turystyki	W związku z opublikowanym projektem rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki w sprawie nabywania uprawnień przewodników górskich, wnoszę następujące uwagi: 1. Projekt w obecnej postaci jest nie do przyjęcia ze względu na proste zmodyfikowanie dotychczasowego rozporządzenia, bez uwzględnienia zmiany specyfiki przewodnictwa górskiego, wynikającej z deregulacji przewodnictwa, tym samym projekt w przedstawionym kształcie należy zdecydowanie odrzucić. 3. Pożądanym modelem przewodnictwa podlegającego regulacji, jest przewodnictwo górskie i wysokogórskie, tym samym przewodnik górski powinien posiadać kwalifikacje do bezpiecznego oprowadzania turystów po górach takich jak Beskidy, Sudety oraz Tatry Zachodnie i Tatry Wysokie do schronisk górskich a przewodnik wysokogórski (górski-tatrzański) ponadto do prowadzenia wycieczek w Tatrach Wysokich. 8. W związku z dotychczasową praktyką Marszałków, zgodnie twierdzących iż nie sprawują merytorycznego nadzoru nad przebiegiem egzaminów, należy jednoznacznie określić kto odpowiada za merytoryczną jak i formalno-prawną stronę egzaminu.	Uwaga nieuwzględniona w zakresie odrzucenia projektu. do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej Uwaga nieuwzględniona – osoby powołane do komisji egzaminacyjnej są specjalistami w egzaminowanej dziedzinie, zaś urząd marszałkowski nie ma kompetencji do weryfikowania merytorycznego zakresu egzaminu. Od strony formalno-prawnej za przebieg egzaminu odpowiada sekretarz komisji, co jest zawarte w § 14 ust. 7

Lp.	Przepis	Organizacja	Propozycja	Stanowisko MSiT
UWAGI SZCZEGÓŁOWE				
11.	§ 2 ust. 1	Studenckie Koło Przewodników Górskich w Krakowie	<p>I. proponujemy rozszerzenie definicji warunków zimowych w następujący sposób: należy przez to rozumieć występowanie przez większą część wycieczki lokalnych zalodzeń, głębokiego lub świeżego śniegu;</p> <p>Niniejsze uwaga wynika z faktu, iż propozycja określona w projekcie może prowadzić do sytuacji, gdzie za wycieczkę odbytą w warunkach zimowych uznawana będzie wycieczka, podczas której miał miejsce np. kilkunastominutowy opad śniegu (czyli występuje świeży śnieg), bądź trasa wiodła przez miejsce zalodzone, np. konieczne będzie przejście przez zamarznięte niewielkie ciekły wodne, co przy spełnieniu się pewnych warunków (np. poranny przymrozek) może mieć miejsce nawet w lecie, zarówno w Tatrach, jak i w Beskidach (niemniej przesłana występowania lokalnych zalodzeń jest spełniona).</p>	do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej
12.	§ 3 ust. 1	Związek Województw RP - Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych „Karpaty”	<p>Przewodnicy górscy nabywają następujące uprawnienia na określone obszary górskie 1) Przewodnika beskidzkiego - na obszar Beskidów określony w § 5 ust. 1 Proponujemy zapis:</p> <p>1) Przewodnika beskidzkiego -</p> <p>a) na obszar Beskidów Wschodnich</p> <p>b) na obszar Beskidów Zachodnich cz. Wschodnia</p> <p>c) na obszar Beskidów Zachodnich cz. Zachodnia</p> <p>Uzasadnienie:</p> <p>1. W porównaniu z Tatrami czy Sudetami obszar Beskidów jest bardzo rozległy i poznanie na tak wielkim terytorialnie obszarze w ciągu kursu (254 godzin wykładów i 23 dni pobytu w terenie) wszystkich grup górskich, tras komunikacyjnych i pieszych, miast, zabytków architektury nie jest możliwe. Jest też bardzo kosztowne (odległości do pokonania w czasie szkolenia praktycznego i koszty transportu).</p> <p>W § 5 ust. 1 ustawodawca wymaga od przewodnika beskidzkiego znajomości 18 grup górskich Beskidów i 15 grup Pogórza Karpackiego wraz z zasięgiem na północ do linii kolejowej Zebrzydowice - Oświęcim - Kraków - Tarnów - Rzeszów -- Przemyśl - Medyka. Czy autorzy tego zapisu zastanowili się nad tym, czego wymagają? Czy poznanie tak rozległego obszaru geograficznego jest możliwe w ciągu proponowanych w części szczegółowej rozporządzenia 254 godzin wykładów i 23 dni pobytu w terenie? Jeśli ustawodawcy zależy na bezpieczeństwie turystów i wysokiej jakości usług przewodnickich (§ 6.1 ust. 1), to powinien stworzyć kandydatowi na przewodnika beskidzkiego szanse:</p> <ul style="list-style-type: none"> - na dobre poznanie terenu przyszłych uprawnień, aby kandydat na przewodnika beskidzkiego podczas kursu co najmniej raz przeszedł znakowane szlaki piesze i przejechał trasy komunikacyjne, którymi ma prowadzić wycieczki, - młodzieży i studentom na uzyskanie uprawnienia przewodnika beskidzkiego w celu zmniejszenia ogromnego bezrobocia w tym regionie Polski, 	do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej

			- zdecydowane zmniejszenie kosztów kształcenia i stworzenie możliwości na uzyskiwanie uprawnień na trzech osobnych obszarach Beskidów, co pozwoli na szybsze zdobywanie uprawnień na mniej rozległym obszarze i podjęcie zatrudnienia przy obsłudze turystów. Biura Turystyczne mają coraz wyższe wymagania (jakość w turystyce) i nie zatrudnią osób słabo przygotowanych do wykonywania zadań przewodnika górskiego!!!	
13.	§ 3 ust. 1	Ojcowski Park Narodowy	Zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach, i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. 2011r. Nr 208 poz. 1241, 2013 poz. 7) rozdział 1 Art. 2. pkt. 1 ustalono, że przez góry rozumie się również Wyżynę Krakowsko-Wieluńską. W związku z powyższym proponujemy: 1) dopisać do § 3 pkt. 1 podpunkt 4) — przewodnika po Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej na obszar Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej określony w § 5 pkt.4 Ponieważ w ustawie o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach wpisana została Wyżyna Krakowsko-Wieluńska oznacza to, że również w tym terenie istnieją niebezpieczeństwa związane z górami, a co za tym idzie, chcąc zapewnić wycieczkom po tym terenie właściwe bezpieczeństwo, powinny być prowadzone przez przewodników z odpowiednią wiedzą. Również w art. 3 tej Ustawy jest mowa, że za bezpieczeństwo w parkach górskich odpowiada dyrektor Parku, czyli (zgodnie w Ustawą) również dyrektor Ojcowskiego Parku Narodowego. Pragnąc zapewnić wycieczkom bezpieczne zwiedzanie Parku wymagane jest oprowadzenie ich przez wykwalifikowanych przewodników, co może gwarantować rozporządzenie Ministra Sportu i Turystyki w sprawie uprawnień przewodników górskich.	uwaga nieuwzględniona – wspomniany obszar nie charakteryzuje się rzeźbą stwarzającą potencjalne zagrożenie zdrowia lub życia przebywających na nim turystów, tym samym nie wymaga wprowadzenia obowiązkowego posiadania uprawnień przewodnika górskiego przez osobę prowadzącą grupę turystów; obszar ten powinien pozostawać w dyspozycji przewodników terenowych; do ewentualnej dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
14.	§ 3 ust. 1 pkt 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Uprawnienia przewodnika górskiego beskidzkiego nadaje się na jeden lub więcej następujących obszarów górskich: 1) zachodni Beskidów Zachodnich, 2) wschodni Beskidów Zachodnich, 3) Beskidów Wschodnich, (analogicznie jak w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 stycznia 2006r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek) Obszar całych Beskidów jest zbyt obszerny. Kandydaci nie są w stanie wystarczająco opanować tak rozległej wiedzy, nie są także zainteresowani otrzymaniem uprawnień na aż tak rozległy obszar. Zmniejszyła się przez to drastycznie liczba kandydatów na szkolenia, a w następstwie liczba chętnych do przystąpienia do egzaminu. W związku z powyższym utrudniło to dostęp do wykonywania zadań przewodnika beskidzkiego. Przeprowadzenie egzaminu praktycznego w ciągu dwóch dni na terenie całych Beskidów stało się niemożliwe. Obniżyło to w znacznym stopniu poziom wykazania się wiadomościami i umiejętnościami podczas egzaminu. Przywrócenie podziału sprzed 4.03.2011r. spowoduje, iż wiedza i umiejętności będą dokładniejsze i bardziej szczegółowe, co przełoży się na zwiększenie bezpieczeństwa turystów	do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej

			w górach. Wzrosły także drastycznie koszty przeprowadzenia egzaminu na cały obszar Beskidów. W opinii ministerstwa to marszałek ponosi koszty za przejazd podczas trwania egzaminu praktycznego.	
15.	§ 4 ust. 2	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	2. zapis: „prowadzić wycieczki co najmniej przez 30 dni, a w przypadku przewodnika górskiego tatrzańskiego – co najmniej przez 90 dni” zamienić na: „prowadzić wycieczki co najmniej przez 30 dni, a w przypadku przewodnika górskiego tatrzańskiego i beskidzkiego – co najmniej przez 90 dni” Argumenty: - obszar Beskidów jest najbardziej rozległym obszarem w polskich górach i wymaga wieloletniej pracy nad doskonaleniem swoich umiejętności, w tym również podnoszeniu klasy przewodnickiej.	do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej
16.	§ 4 ust. 2 pkt 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	posiadać co najmniej dwuletni staż przewodnika górskiego klasy III na obszar na który ubiega się o uzyskanie klasy II Uściślenie obszaru jest konieczne. Obecnie w opinii ministerstwa osoba, która posiada kl III przewodnika na obszar np. zachodni Beskidów Zachodnich, po dwóch latach może przystąpić do egzaminu na kl. II na cały obszar Beskidów	uwaga do uwzględnienia
17.	§ 4 ust. 2 pkt 1	Zarząd Główny PTTK	„dwuletni” zmienić na „pięcioletni”	brak uzasadnienia
18.	§ 4 ust. 2 pkt 2	Zarząd Główny PTTK	„30 dni” zmienić na „50 dni”	brak uzasadnienia
19.	§ 4 ust. 2 pkt 4	Zarząd Główny PTTK	skreślić słowa „obejmującym także przejścia narciarskie”	brak uzasadnienia
20.	§ 4 ust. 2 pkt 4	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	1. wnioskuję o zmianę dokumentu z oświadczenia na zaświadczenie o odbytych przejściach przez obszary górskie, obejmujące także przejścia narciarskie, a w przypadku przewodników tatrzańskich obejmujące dodatkowo przejścia skalne wielowyciągowe, przejścia lodowe i skalno-lodowe oraz narciarskie, o parametrach określonych przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich. Wyżej wymienione zaświadczenie powinno być wydane przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich.	brak uzasadnienia
21.	§ 4 ust. 2 pkt 4	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	b) w treści widnieje zapis: " złożyć oświadczenie o wykazie odbytych przejść przez obszary górskie, obejmującym także przejścia narciarskie, a w przypadku przewodników tatrzańskich obejmującym dodatkowo przejścia skalne wielowyciągowe, przejścia lodowe i skalno-lodowe oraz narciarskie, o parametrach określonych przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich" Pragniemy zapytać: jakie mają być wspomniane parametry? Czym mają się cechować odbyte przejścia? Czy na równi stawiane są przejścia np. z Krynicy na Huzary w wakacje z zimowym	o parametrach jest mowa w obowiązującym rozporządzeniu; szczegóły do omówienia podczas konferencji uzgodnieniowej

			10 godzinnym przejściem z np. Przełęczy Klekociny na Babią Górę? Czy mają to być przejścia w ramach szkolenia czy mogą też to być prywatne wycieczki? Dlaczego przejścia narciarskie dla przewodników beskidzkich są wymogiem koniecznym? Dyskwalifikuje to z pozamerytorycznego względu jakąś część potencjalnych kandydatów do podwyższenia klasy przewodnickiej (wszak nie staramy się o uprawniania instruktora narciarskiego, a nie ratownika górskiego). Proponujemy zapis zastępczy - miast przejść narciarskich zapis „w warunkach zimowych” (wg definicji określonej w rozporządzeniu).	
22.	§ 4 ust. 3	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	3. zapis: „prowadzić w klasie II wycieczki w warunkach letnich i zimowych co najmniej przez 50 dni, a przewodnik tatrzańskiego co najmniej przez 90 dni” zamienić na: „prowadzić wycieczki co najmniej przez 30 dni, a w przypadku przewodnika górskiego tatrzańskiego i beskidzkiego – co najmniej przez 90 dni” Argumenty: - obszar Beskidów jest najbardziej rozległym obszarem w polskich górach i wymaga wieloletniej pracy nad doskonaleniem swoich umiejętności, w tym również podnoszeniu klasy przewodnickiej.	do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej
23.	§ 4 ust. 3 pkt 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	posiadać co najmniej trzyletni staż przewodnika górskiego klasy II na obszar na który ubiega się o uzyskanie klasy I Uściślenie obszaru jest konieczne. Obecnie w opinii ministerstwa osoba, która posiada kl III przewodnika na obszar np. zachodni Beskidów Zachodnich, po dwóch latach może przystąpić do egzaminu na kl. II na cały obszar Beskidów	uwaga do uwzględnienia
24.	§ 4 ust. 3 pkt 1	Zarząd Główny PTTK	„trzyletni” zmienić na „pięcioletni”	brak uzasadnienia
25.	§ 4 ust. 3 pkt 4	Zarząd Główny PTTK	skreślić słowa „obejmującym także przejścia narciarskie”	brak uzasadnienia
26.	§ 4 ust. 3 pkt 4	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	2. wnioskuję o zmianę dokumentu na zaświadczenie o odbytych przejściach przez obszary górskie, w okresie, w którym posiadał uprawnienia przewodnika górskiego klasy II, obejmujące także przejścia narciarskie, a w przypadku przewodników tatrzańskich obejmujące dodatkowo przejścia skalne wielowyciągowe, przejścia lodowe i skalno-lodowe oraz narciarskie, o parametrach określonych przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich. Wyżej wymienione zaświadczenie powinno być wydane przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich.	brak uzasadnienia
27.	§ 5	Lech Rugała członek Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, PTTK, prezes Klubu Sudeckiego w	Projekt rozporządzenia, zapowiadający kontynuację dotychczasowych praktyk nadmiernej regulacji jest sprzeczny z duchem i sensem przeprowadzonej właśnie deregulacji zawodów turystycznych na podstawie ustawy, która wejdzie w życie z początkiem roku 2014. Jest nadmiernie rozbudowany i obejmuje tereny w znacznej części nie mające nic wspólnego z górami i przewodnictwem górskim. Projektowane rozporządzenie znacznie ograniczy czy wprost uniemożliwi pracę przewodników terenowych, których działalność zgodnie z ustawą nie	uwaga nieuwzględniona – w zakresie odrzucenia projektu w całości; w zakresie zmiany granic obszaru uprawnień – do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej

		Poznaniu	<p>będzie regulowana przez urzędy państwowe. Należy ograniczyć teren określony w rozporządzeniu do głównych pasm górskich z uwagi na to, że oprowadzanie wycieczek przez przewodników górskich na obszarze pogórzy, przedgórzy, równin podgórskich czy rozległych kotlin śródgórskich nie różni się absolutnie niczym od oprowadzania przez przewodników terenowych na pozostałych terenach Polski.</p> <p>W trakcie prac legislacyjnych wielokrotnie informowano opinię publiczną, że pozostawienie reglamentacji zawodu przewodnika górskiego ma na celu wyłącznie bezpieczeństwo zdrowia i życia turystów przebywających z przewodnikiem w górach. Tymczasem zakres obowiązkowych szkoleń i egzaminów dla kandydatów opisany w rozporządzeniu przeładowany jest wiedzą czysto teoretyczną z kilkunastu dziedzin (np. historia, architektura, religioznawstwo), które w żaden sposób z owym bezpieczeństwem związane nie są.</p> <p>Zakres terytorialny uprawnień określony w rozporządzeniu sztucznymi granicami obejmuje znaczną część kraju, także niziny, przedgórza i pogórza oraz atrakcyjnie turystyczne miasta. Również na większości obszarów górskich w Polsce istnieje sieć ogólnodostępnych, bezpiecznych szlaków spacerowych. Nie istnieje żaden interes społeczny, aby przed kandydatami pragnącymi świadczyć tam usługi przewodnickie piętzyć tak skomplikowane i kosztowne wymagania.</p> <p>Przykładowo w projekcie rozporządzenia teren "górkich" uprawnień przewodników sudeckich obejmuje m.in. Wzgórza Strzegomskie, Obniżenie Podsudeckie, Przedgórze Paczkowskie, Równinę Świdnicką czy Wzgórza Niemczańsko-Strzelińskie a także miasta takie jak Zgorzelec, Jawor, Nysa czy Prudnik. Nie ma to zupełnie nic wspólnego z troską o bezpieczeństwo turystów, bo przecież Góry Świętokrzyskie, Jura Krakowsko-Częstochowska czy Wzgórza Szymbarskie na Kaszubach, gdzie zarówno wysokość n.p.m. jak różnice wysokości względnej są nawet większe, wcale nie należą do terenu uprawnień przewodników górskich. Jest to o tyle bezsensowne, że oprowadzanie wycieczek przez przewodników górskich na obszarze pogórzy, przedgórzy, równin podgórskich czy kotlin śródgórskich nie różni się absolutnie niczym od oprowadzania przez przewodników terenowych na pozostałych terenach Polski.</p> <p>System ten, obejmujący blisko 1/4 terytorium na Polski (województwa na południu kraju), został wypracowany w czasach PRL-u i narzucony przez korporację, celem maksymalnego ograniczenia dostępu do zawodu i eliminacji kandydatów na egzaminach poprzez egzekwowanie drobiazgowej wiedzy z nauk zupełnie nie dotyczących bezpieczeństwa. Konieczność zdobywania osobnych uprawnień na poszczególne regiony (Beskidy, Sudety itp.) również nie da się uzasadnić bezpieczeństwem turystów, a jedynie ochroną monopolu działających tam korporacji.</p> <p>Wnioskuje o odrzucenie projektu rozporządzenia w całości i opracowanie nowych zasad</p>	
--	--	----------	---	--

			reglamentacji zawodu, sprowadzających się jedynie do wymagania minimum wiedzy związanej z bezpieczeństwem przebywania faktycznie w górach.	
28.	§ 5	Tomasz Dygała Przewodnik górski beskidzki, sudecki Instruktor Przewodnictwa PTTK, Organizator szkoleń przewodnickich, organizator turystyki	Projekt rozporządzenia, zapowiadający kontynuację dotychczasowych praktyk nadmiernej regulacji, jest sprzeczny z duchem i sensem przeprowadzonej właśnie deregulacji zawodów turystycznych na podstawie ustawy, która wejdzie w życie z początkiem roku 2014. Jest przesadnie rozbudowany i obejmuje tereny w znacznej części nie mające nic wspólnego z górami. Tym samym nie spełnia podstawowych założeń zapewnienia bezpieczeństwa na górskich wycieczkach. Wg projektowanego rozporządzenia na tych terenach status przewodników terenowych będzie niejasny, bowiem z projektu rozporządzenia wynika, że cały obszar objęty rozporządzeniem ma być zastrzeżony dla przewodników górskich. Należy ograniczyć teren określony w rozporządzeniu do głównych pasm górskich z uwagi na to, że oprowadzanie wycieczek przez przewodników górskich na obszarze pogórzy, przedgórz, równin podgórskich czy rozległych kotlin śródgórskich nie różni się absolutnie niczym od oprowadzania przez przewodników terenowych na pozostałych terenach Polski. Wniosuję o odrzucenie projektu rozporządzenia w całości i opracowanie nowych zasad reglamentacji zawodu, sprowadzających się jedynie do wymagania od kandydatów na przewodników górskich niezbędnej wiedzy i doświadczenia związanego z bezpieczeństwem podczas przebywania z turystami faktycznie na wycieczkach górskich.	uwaga nieuwzględniona – w zakresie odrzucenia projektu w całości; w zakresie zmiany granic obszaru uprawnień – do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej
29.	§ 5	Michał Sałaban	Projekt rozporządzenia, zapowiadający kontynuację dotychczasowych praktyk jest sprzeczny z duchem i sensem przeprowadzonej właśnie deregulacji zawodów turystycznych. W trakcie prac legislacyjnych wielokrotnie informowano opinię publiczną, że pozostawienie reglamentacji zawodu przewodnika górskiego ma na celu wyłącznie bezpieczeństwo zdrowia i życia turystów przebywających z przewodnikiem w górach. Tymczasem zakres obowiązkowych szkoleń i egzaminów dla kandydatów opisany w rozporządzeniu przeładowany jest wiedzą teoretyczną z kilkunastu dziedzin (np. historia, architektura, religioznawstwo), które w żaden sposób z owym bezpieczeństwem związane nie są. Zakres terytorialny uprawnień określony w rozporządzeniu sztucznymi granicami obejmuje znaczną część kraju, także niziny, pogórza i atrakcyjnie turystyczne miasta. Również na większości obszarów górskich w Polsce istnieje sieć ogólnodostępnych, bezpiecznych szlaków spacerowych. Nie istnieje żaden interes społeczny, aby przed kandydatami pragnącymi świadczyć tam usługi przewodnickie piętrzyć tak skomplikowane i kosztowne wymagania. System ten został wypracowany przez korporacje, celem maksymalnego ograniczenia dostępu do zawodu i eliminacji kandydatów na egzaminach poprzez egzekwowanie drobiazgowej wiedzy z nauk zupełnie nie dotyczących bezpieczeństwa. Konieczność zdobywania osobnych uprawnień na poszczególne regiony (Beskidy, Sudety itp.) również nie da się uzasadnić bezpieczeństwem turystów, a jedynie ochroną monopolu działających tam korporacji. Wniosuję o odrzucenie projektu rozporządzenia w całości i opracowanie nowych zasad reglamentacji zawodu, sprowadzających się jedynie do wymagania minimum wiedzy związanej z bezpieczeństwem przebywania w górach	uwaga nieuwzględniona – w zakresie odrzucenia projektu w całości; w zakresie zmiany granic obszaru uprawnień – do dyskusji na konferencji uzgodnieniowej
30.	§ 5 ust. 1	UMW Śląskiego +	Uprawnienia przewodnika górskiego beskidzkiego nadaje się na jeden lub więcej następujących	do dyskusji podczas konferencji

		Związek Województw RP	<p>obszarów górskich:</p> <p>1) zachodni Beskidów Zachodnich, 2) wschodni Beskidów Zachodnich, 3) Beskidów Wschodnich, (analogicznie jak w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 stycznia 2006r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek)</p> <p>Obszar całych Beskidów jest zbyt obszerny. Kandydaci nie są w stanie wystarczająco opanować tak rozległej wiedzy, nie są także zainteresowani otrzymaniem uprawnień na aż tak rozległy obszar. Zmniejszyła się przez to drastycznie liczba kandydatów na szkolenia, a w następstwie liczba chętnych do przystąpienia do egzaminu. W związku z powyższym utrudniło to dostęp do wykonywania zadań przewodnika beskidzkiego.</p> <p>Przeprowadzenie egzaminu praktycznego w ciągu dwóch dni na terenie całych Beskidów stało się niemożliwe. Obniżyło to w znacznym stopniu poziom wykazania się wiadomościami i umiejętnościami podczas egzaminu.</p> <p>Przywrócenie podziału sprzed 4.03.2011r. spowoduje, iż wiedza i umiejętności będą dokładniejsze i bardziej szczegółowe, co przełoży się na zwiększenie bezpieczeństwa turystów w górach.</p> <p>Wzrosły także drastycznie koszty przeprowadzenia egzaminu na cały obszar Beskidów. W opinii ministerstwa to marszałek ponosi koszty za przejazd podczas trwania egzaminu praktycznego.</p>	uzgodnieniowej
31.	§ 5 ust. 1	Izba Turystyki RP	2. obszar uprawnień na całe Beskidy jest zbyt duży, należałoby podzielić go na 2 części.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
32.	§ 5 ust. 1	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	<p>1. Wnioskuje o przywrócenie zapisu związanego z podziałem uprawnień na trzy części Beskidów.</p> <p>Argumenty :</p> <p>- obszar Beskidów jest najbardziej rozległym obszarem w polskich górach i wymaga wieloletniego przygotowania do wykonywania funkcji przewodnika na jego całym obszarze, CO NIE JEST MOŻLIWE DO REALIZACJI PODCZAS KURSÓW PRZYGOTOWAWCZYCH OBEJMUJĄCYCH TAK DUŻY POWIERZCHNIOWO OBSZAR</p> <p>- techniczne i merytoryczne trudności w organizacji kursów i egzaminów państwowych na obszarze całych Beskidów</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
33.	§ 5 ust. 1	Związek Województw RP - Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich w Rzeszowie Stowarzyszenie	Nasze koło krytycznie odnosi się do rozwiązania polegającego na likwidacji podziału regionalnego przewodników beskidzkich, wprowadzonego w życie rozporządzeniem z dnia 4 marca 2011 w sprawie przewodników górskich i pilotów wycieczek. Od dnia obowiązywania powyższego rozporządzenia, zauważyliśmy drastyczny spadek liczby uczestników kursu przewodnickiego, którzy takowy kurs kończą, a wśród kandydatów na przewodników, którzy kurs na obszar całych Beskidów ukończyli, egzaminem przed Komisją Egzaminacyjną Urzędu Marszałkowskiego nam właściwego, nie jest zainteresowana ani jedna osoba. Taki stan rzeczy, spowodowany jest przytłaczającym ogromem wiedzy, którą kandydat musi nabyć, a ze względu na czas trwania szkolenia oraz ilość godzin zajęć teoretycznych i praktycznych, jaką przewiduje	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

			<p>rozporządzenie jest to praktycznie niewykonalne. Proszę wziąć pod uwagę, że obszar uprawnień przewodnika beskidzkiego wynosi około 6% powierzchni kraju i wykazuje dość dużą złożoność pod względem środowiskowym, kulturowym, historycznym, etnograficznym. Sieć szlaków jaką objęte są Beskidy to około 6000 km. Pragniemy zwrócić uwagę że obrany w Polsce model przewodnictwa górskiego-beskidzkiego można ująć jako model terenowo-miejsko-górski (kolejność nie jest przypadkowa), gdyż włączając do obszaru uprawnień pogórza oraz miasta leżące na granicy uprawnień i nie tylko, realizujemy zadania właściwe dla przewodników terenowych oraz miejskich, a wiedza z tego zakresu jest szczegółowo i dogłębnie weryfikowana podczas egzaminów przed właściwą Komisją Urzędu Marszałkowskiego. Przy zunifikowaniu terenu uprawnień sprawa dodatkowo się komplikuje. Podział cząstkowy obszaru uprawnień przewodnika beskidzkiego powodował wysoki poziom szkolenia, pozwalał w stopniu zadowalającym poznać topografię terenu i jego specyfikę. Niestety, obecnie ze względu na wielką powierzchnię terenu uprawnień i fakty wskazane powyżej, jako organizacja szkoląca przewodników, nie jesteśmy w stanie, na przestrzeni czasowej około dwóch lat (czas trwania kursu), opierając się na wytycznych programu szkolenia zawartego w rozporządzeniu, wyposażyć kandydatów w niezbędną wiedzę. Nadmieniamy, że z naszych informacji dotyczących egzaminów rozszerzających dla przewodników beskidzkich posiadających już uprawnienia cząstkowe, wymogi komisji egzaminacyjnych odnośnie ogółu wiedzy o terenie uprawnień nie zmieniły się. Biorąc pod uwagę fakt, że kursy na obowiązujące do 2011 roku tereny uprawnień przewodnika beskidzkiego trwały, na każdy obszar około półtora roku. Łatwo zauważyć prawidłowość, że przy wymogach komisji egzaminacyjnych oraz zakresie materiału szkoleniowego, powinien kurs takowy na całe Beskidy trwać około trzech, czterech lat. W naszym odczuciu jest to utopia. Prowadzimy cały czas działania mające na celu zachęcenie pasjonatów gór do wzięcia udziału w kursie na przewodnika beskidzkiego lecz nasza praca niestety jest jałowa, gdyż po zapoznaniu się kandydatów z materiałem szkoleniowym, odnotowujemy dramatyczną tendencję masowej rezygnacji z kursu, co do niedawna było dla nas zjawiskiem obcym. Pragniemy zaznaczyć, że w takim stanie rzeczy nasza organizacja jak inne koła przewodnickie, skazana jest na powolną agonię, gdyż członkowie naszego stowarzyszenia rekrutowani są z przewodników, którzy ukończyli kurs i złożyli pozytywnie egzamin kołowy. Niestety od wprowadzenia jednolitego terenu obszaru uprawnień przewodnika beskidzkiego, wymiana pokoleniowa w naszej organizacji została poważnie zachwiana. W związku z powyższym wnosimy o przywrócenie podziału obszaru Beskidów na trzy obszary uprawnień jak to miało miejsce do dnia 4 marca 2011 roku.</p>	
34.	§ 5 ust. 1	Marszałek Województwa Podkarpackiego	<p>W przepisach dotyczących szkolenia i nadawania uprawnień przewodnika beskidzkiego proponujemy przywrócić zapis uwzględniający podział Beskidów na :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Wschodnie. - Zachodnie - część wschodnia, - Zachodnie - część zachodnia <p>albo wprowadzić podział na: Beskidy Wschodnie i Beskidy Zachodnie.</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

			<p>Uzasadnienie:</p> <p>1) Beskidy to obszar bardzo rozległy i mocno zróżnicowany pod względem przyrodniczym, kulturowym etc. Program szkolenia przewiduje 250 godzin zajęć teoretycznych i (tylko!) 20-23 dni zajęć praktycznych. Taka sytuacja - w opinii naszej oraz doświadczonych przewodników, w tym członków komisji egzaminacyjnej - nie pozwala na rzetelne opanowanie wiadomości i odpowiednie przygotowanie do wykonywania zadań przewodnika górskiego.</p> <p>2) Bardzo duże koszty odbycia szkolenia skutkują zmniejszającą się liczbą osób na kursach przewodnickich.</p> <p>3) Osoby chętne do udziału w kursach przewodnickich w zdecydowanej większości nie są zainteresowane zdobyciem uprawnień na całość Beskidów a jedynie na obszar cząstkowy (z w/w względów).</p> <p>4) Problemy z organizacją części praktycznej egzaminów zgłaszane przez Członków komisji egzaminacyjnej.</p>	
35.	§ 5 ust. 1	Bieszczadzki Park Narodowy	3. Uprawnienia przewodnika beskidzkiego w dalszym ciągu obejmują obszar, wynoszący ponad 20 tys. km. Dla porównania przewodnik sudecki - niewiele ponad 8 tys. km . a tatrzański ok. 1,3 tys. km ² . Opanowanie zakresu wiedzy i znajomości terenu podczas jednego kursu, jest bardzo trudne lub wręcz niemożliwe ze względu na niezwykle zróżnicowany pod względem kulturowym, historycznym i geomorfologicznym obszar objęty uprawnieniami. Utrzymanie takiego stanu prawnego doprowadzi do obniżenia poziomu kursów przewodnickich, a tym samym do obniżenia jakości usług przewodnickich. Wnioskujemy o przywrócenie obowiązującego wcześniej podziału uprawnień przewodników beskidzkich na trzy obszary: Beskidów Wschodnich, Beskidów Zachodnich - część zachodnia i Beskidów Zachodnich - część wschodnia.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
36.	§ 5 ust. 1	Sebastian Fijak Przewodnik Turystyczny	Wprowadzenie jednego obszaru uprawnień.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
37.	§ 5 ust. 1	Bieszczadzki Park Narodowy	2. Zwracamy uwagę na błędny zapis w art. 5 ust. 1, który określa obszar uprawnień przewodnika beskidzkiego. W treści ww. art. wymienione są grupy górskie, a następnie użyte sformułowanie „wraz z położonymi na północ od nich Pogórzami (...) Bieszczadami Zachodnimi”. Bieszczady nie znajdują się w paśmie pogórzy lecz w głównym paśmie Karpat, należąc do Karpat Zewnętrznych, podobnie jak wymienione wcześniej Beskidy: Żywiecki, Mały. Niski, itp. Stąd też powinny być wymienione na równi z innymi pasmami góorskimi.	uwaga do uwzględnienia
38.	§ 5 ust. 1	Wiesław Piprek	dodać jako punkt p) Bieszczady natomiast pozostałym pasmom nadać kolejne litery alfabetu. Wykreślić z dalszej części tego punktu słowa „Bieszczady Zachodnie”	uwaga do uwzględnienia
39.	§ 5 ust. 1 pkt 1	Zarząd Główny PTTK	dodać ppkt T) "Bieszczady Zachodnie" i wykreślić poniżej słowa "Bieszczadami Zachodnimi"	uwaga do uwzględnienia

40.	§ 5 ust. 1 pkt 1	Studenckie Koło Przewodników Górskich w Krakowie	<p>II. w podawanym wykazie obszarów górskich, na jakie nadaje się uprawnienia przewodnika górskiego beskidzkiego sugerujemy następujące zmiany:</p> <p>a. Usunięcie Pasma Babiogórskiego (lit. d) i Beskidu Orawsko-Podhalańskiego (lit. f), gdyż są to części Beskidu Żywieckiego (lit. b) – nota bene dotychczas w naszej ponad półwiecznej praktyce nie spotkaliśmy się z pojęciem Beskid Orawsko-Podhalański, a co najwyżej z Pasmem Orawsko-Podhalańskim;</p> <p>b. W miejsce Beskidu Makowskiego (lit. i) wprowadzenie ogólnie przyjętej nazwy Beskid Średni;</p> <p>c. Wskazanie Gór Sanocko-Turczańskich i Bieszczadów Zachodnich w wyliczeniu z § 5 ust. 1), gdyż wbrew zapisom z projektu nie są one położone na północ od wcześniej wymienionych grup górskich.</p>	kwestie dotyczące wykazu obszarów górskich powinny być zaakceptowane przez partnerów publicznych podczas konferencji uzgodnieniowej
			<p>Pragniemy również wskazać, że nie ma konieczności wskazywania obszarów, na jakie nadaje się uprawnienia przewodnika górskiego beskidzkiego (§ 5 ust. 1 pkt 1), skoro jednocześnie określa się, jakimi liniami (kolejową, granicą państwa, granicą Tatrzańskiego Parku Narodowego) obszar uprawnień przewodnika górskiego beskidzkiego jest ograniczony (§ 5 ust. 1 pkt 2). Podobna uwaga dotyczy również obszaru uprawnień przewodników tatrzańskich i sudeckich.</p>	uwaga do uwzględnienia
41.	§ 5 ust. 1 pkt 1	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	<p>b) powinien być jeszcze podpunkt t) Bieszczady Zachodnie, bo umieszczenie ich w tekście poniżej jako obszaru na północ od wymienionych powyżej mija się z logiką i położeniem topograficznym, bo Bieszczady nie leżą na północ od wymienionych.</p>	uwaga do uwzględnienia
			<p>Dodatkowo w zdaniu, „Uprawnienia przewodnika górskiego beskidzkiego nadaje się na obszar Beskidów wraz [...] z częścią Płaskowyżu Hyrowskiego;” - powinno być że Płaskowyż Hyrowski (pisany przez „Ch” od miejscowości Chyrów na Ukrainie).</p>	uwaga do uwzględnienia
42.	§ 5 ust. 1 pkt 2	Zarząd Główny PTTK	dopisać: za wyjątkiem terenu miasta Krakowa	uwaga do uwzględnienia
43.	§ 5 ust. 2 pkt 1	Zarząd Główny PTTK	skreślić pkt c i d (to są obszary przewodnictwa beskidzkiego)	uwaga nieuwzględniona – zapis jest zgodny z założeniem przyjętym przez projektodawcę, iż na obszarach wymienionych w lit. c i d będą mogli świadczyć usługi zarówno przewodnicy beskidzcy, jak i tatrzańscy
44.	§ 5 ust. 2 pkt 1	Studenckie Koło Przewodników Górskich w Krakowie	<p>III. w podawanym wykazie obszarów górskich, na jakie nadaje się uprawnienia przewodnika górskiego tatrzańskiego sugerujemy usunięcie Pienin, gdyż nie jest to grupa górska bezpośrednio związana z Tatrami i brak jest jakiegokolwiek uzasadnienia, aby wchodziła ona w zakres uprawnień przewodników tatrzańskich. Wobec powyższego postulujemy, aby obszar uprawnień przewodników tatrzańskich był tożsamy z obszarem powiatu tatrzańskiego.</p>	uwaga nieuwzględniona – zapis jest zgodny z założeniem przyjętym przez projektodawcę, iż na obszarach wymienionych w lit. c i d będą mogli świadczyć usługi zarówno przewodnicy beskidzcy, jak i tatrzańscy
45.	§ 5 ust. 2 pkt 2 lit b.	Studenckie Koło Przewodników Górskich w Krakowie	<p>IV. W sytuacji negatywnego rozpatrzenia uwagi nr III postulujemy, aby w odniesieniu do § 5 ust. 2 pkt 2) lit b. przyjąć brzmienie grzbietem łączącym Przełęcz Spytkowicką i Przełęcz Sieniawską.</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

46.	§ 5 ust. 2 pkt 2	Zarząd Główny PTTK	zmienić granice ograniczenia terenu	brak uzasadnienia ani konkretnej propozycji
47.	§ 5	Ojcowski Park Narodowy	2) dopisać w § 5 pkt. 4. - Uprawnienia przewodnika górskiego po Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej nadaje się na obszar Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej: 1. obejmujący Wyżynę Krakowsko-Wieluńską ograniczoną: — od północy drogą nr 486 Wieluń — Działoszyn, drogą nr 42 Działoszyn — Radomsko, — od wschodu drogami wojewódzkimi nr 784 i 793 Radomsko — Gidle — Janów, drogą krajową nr 46 Janów — Lelów, drogą wojewódzką nr 794 Lelów — Pradła — Pilica — Wolbrom — Skala — Kraków do wsi Trojanowice, — od południa drogą gminną od wsi Trojanowice przez Giebułtów do wsi Szyce, następnie drogą krajową nr 94 Szyce — Modlniczka, następnie obwodnicą Krakowa S-7 Modlniczka — Szczyglice — Balice do mostu na Wiśle koło Tyńca, — dalej od południa obszar ogranicza rzeka Wisła od Tyńca do mostu na drodze wojewódzkiej nr 781, — od zachodu drogą wojewódzką nr 781 od mostu na Wiśle do Chrzanowa, następnie drogą krajową nr 79 od Chrzanowa do Trzebini, drogą nr 791 Trzebinia — Olkusz — Klucze — Ogrodzieniec — Zawiercie — Myszków — Poraj do styku z drogą krajową nr 1 na południe od Częstochowy, następnie tą drogą do Częstochowy i dalej z Częstochowy drogą krajową nr 43 Częstochowa — Kłobuck — Krzepice — Rudniki — Wieluń.	uwaga nieuwzględniona – wspomniany obszar nie charakteryzuje się rzeźbą stwarzającą potencjalne zagrożenie zdrowia lub życia przebywających na nim turystów, tym samym nie wymaga wprowadzenia obowiązkowego posiadania uprawnień przewodnika górskiego przez osobę prowadzącą grupę turystów; obszar ten powinien pozostawać w dyspozycji przewodników terenowych; do ewentualnej dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
48.	§ 6 ust. 1	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	Propozycja nowego zapisu: Ustala się następujące stopnie trudności tras i wycieczek prowadzonych przez przewodników górskich odpowiedniej klasy: 1) przewodnik górski klasy III, II i I jest uprawniony do prowadzenia wycieczek w warunkach letnich szlakami dopuszczonymi do ruchu turystycznego, w warunkach zimowych szlakami określonymi w programie szkolenia oraz wycieczek autokarowych 2) przewodnik górski tatrzański klasy II jest uprawniony ponadto do prowadzenia wycieczek górskich po drogach taternickich do III stopnia trudności w warunkach letnich, a w warunkach zimowych wszystkim szlakami dopuszczonymi do ruchu turystycznego oraz po drogach taternickich do II stopnia trudności. 3) przewodnik górski tatrzański klasy I jest uprawniony ponadto do prowadzenia wycieczek górskich po drogach taternickich powyżej III stopnia trudności w warunkach letnich i powyżej II stopnia w warunkach zimowych	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
49.	§ 6 ust. 1	Sebastian Fijak Przewodnik Turystyczny	Pozostawia się trzy klasy przewodnickie w sytuacji kiedy w obszarze beskidzkim i sudeckim mają one dokładnie takie same uprawnienia jednocześnie pozostawia się szkolenie na podwyższenie klasy które głównie skupia się na krajoznawstwie a nie na podnoszeniu umiejętności i wiedzy z zakresu szeroko pojętego bezpieczeństwa. Sam podział w kl. 3 w Tatrach i wszystkich klasach poza Tatrami także wydaje się być dziwny gdyż takie same umiejętności powinien posiadać przewodnik górski w Beskidach, Tatrach (z zakresu 3 klasy) oraz Sudetach np. wymóg szkolenia lawinowego jest zapisany tylko przy	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

			<p>uprawnieniach przewodnika Tatrzańskiego (lawiny tak samo schodzą na obszarze uprawnień beskidzkich - były notowane już wypadki śmiertelne po czeskiej stronie Beskidów oraz przypadki zasypań po polskiej stronie tego pasma górskiego - i sudeckich choćby w Karkonoszach . Na takim samym poziomie powinni być wyszkoleni przewodnicy z zakresu pierwszej pomocy (umiejętność jej udzielania w warunkach letnich i zimowych). Na chwilę obecną egzaminy na uprawnienia Przewodnika Górskiego Sudeckiego organizowane są głównie w okresie wiosenno-letnim lub wczesną jesienią i nie obejmują prowadzenia w warunkach zimowych .</p>	
50.	§ 6 ust. 1	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	<p>a) Pragniemy zauważyć brak systemu motywującego do podnoszenia klas przewodników beskidzkich i sudeckich. O ile przewodnicy tatrzańscy w ślad za podniesieniem klasy uzyskują kolejne uprawnienia, o tyle w przypadku pozostałych przewodników górskich podnoszenie klasy nie owocuje niczym poza stresem i kosztami związanymi z egzaminem, oraz oczywiście bezcenną zdobytą wiedzą (którą jednak w ramach samokształcenia i tak każdy winien nieustannie podnosić). Innymi słowy system tak stworzony nie motywuje do przystępowania do egzaminów na wyższe klasy uprawnień.</p>	podczas konferencji uzgodnieniowej należy wypracować kompromis między zróżnicowanymi propozycjami partnerów
51.	§ 6 ust. 1	Zarząd Główny PTTK	<p>Generalna uwaga dotyczy klas przewodników beskidzkich i sudeckich: wymagania do uzyskania kl. II i I nie różnią się od tych dla kl. III. Albo należy wrócić do sytuacji sprzed wejścia w życie ustawy o usługach turystycznych (klasę III zdobywało się na jedną część gór, II na następną i I na trzecią) albo znieść klasy nie pozbawiając ich tych osób, które je już uzyskały.</p>	podczas konferencji uzgodnieniowej należy wypracować kompromis między zróżnicowanymi propozycjami partnerów
52.	§ 6 ust. 1	Tomasz Dygała	<p>4. Podział na klasy przewodnickie poza przewodnictwem górskim-tatrzańskim nie znajduje uzasadnienia. Proponowane kompetencje przewodników beskidzkich i sudeckich III, II i I klasy nie różnią się niczym od siebie.</p> <p>5. Wymienianie wśród „uprawnień” przewodników górskich „prowadzenia wycieczek autokarowych” jest nieuzasadnione, bowiem ta specyfika jest w gestii przewodników terenowych</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
53.	§ 6 ust. 1 pkt 1	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	<p>c) Czy jest gdzieś sprecyzowane określenie „droga dopuszczona do ruchu turystycznego” ?</p>	brak jest ustawowego określenia pojęcia „droga dopuszczona do ruchu turystycznego”
54.	§ 6 ust. 2.	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	<p>Zapis w tym punkcie proponujemy skreślić a zamiast niego wprowadzić zapis poniższy:</p> <p>Prowadzenie wycieczek narciarskich przez przewodników górskich tatrzańskich wymaga zdania dodatkowego egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla przewodników górskich tatrzańskich oraz wpisania przez marszałka województwa do legitymacji przewodnika górskiego uprawnień do prowadzenia wycieczek narciarskich</p> <p>Uzasadnienie : Uwzględniając skalę możliwości prowadzenia po drogach taternickich (drogi</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

			dopuszczone przez TPN oraz ich skala trudności) uważamy, że podział uprawnień tatrzańskich w wyżej zaproponowanej skali 3 – stopniowej jest całkowicie wystarczający. Natomiast ze względu na dynamicznie rosnącą na obszarze Tatr narciarską turystykę skiturową, fakultatywne narciarskie uprawnienia przewodników tatrzańskich są niezbędne.	
55.	§ 7	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja zapisu: „Jeżeli organizator turystyki organizuje wycieczkę na obszar górski, oznacza to, że ma obowiązek zapewnić klientowi usługi przewodnika górskiego posiadającego uprawnienia na obszar górski, na którym odbywa się impreza turystyczna.” Organizator turystyki nie powinien mieć wyboru w umowie z klientem, jeśli impreza organizowana jest w górach. W przeciwnym razie mógłby nie zobowiązać się w umowie do zapewnienia usług przewodnictwa górskiego.	uwaga niejasna, do wyjaśnienia podczas konferencji uzgodnieniowej
56.	§ 7	Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego	3) Ze względów bezpieczeństwa proponuje się wprowadzenie obowiązku zapewnienia przez organizatorów turystyki opieki przewodnika górskiego grupom turystycznym na szlakach górskich w obszarach wymienionych w rozdziale 2 rozporządzenia.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
57.	§ 8 ust. 1	Izba Turystyki RP	1. ujednoczyć, tak jak było uprzednio, termin ważności identyfikatora z terminem ważności badań lekarskich (teraz identyfikator wydawany jest na 5 lat, badania lekarskie na ogół na 2-3 lata); biura podróży zatrudniające przewodnika muszą sprawdzać identyfikator + badania lekarskie + legitymację. Uprzednio identyfikator zawierał te wymagania.	uwaga nieuwzględniona – obowiązek przedkładania zaświadczenia lekarskiego został zniesiony z dniem 1 stycznia 2014 r. na mocy ustawy „deregulacyjnej”; tym samym nie będzie podstaw prawnych do wymagania zaświadczenia lekarskiego przez urząd marszałkowski oraz uzależniania daty ważności identyfikatora od daty ważności tych badań
58.	§ 8 ust. 5	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	W trakcie wykonywania zadań przewodnik górski jest obowiązany do posiadania przy sobie legitymacji oraz WAŻNEGO identyfikatora noszonego w widocznym miejscu	uwaga do uwzględnienia, proponuje się użycie wyrazu „aktualnego”
59.	§ 8 ust. 5	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	5. Zmiana zapisu: „W trakcie wykonywania zadań przewodnik górski jest obowiązany do posiadania przy sobie legitymacji oraz identyfikatora noszonego w widocznym miejscu, potwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień przewodnika górskiego oraz do okazywania ich na żądanie osób upoważnionych do wykonywania kontroli, w tym w szczególności funkcjonariuszy Policji i straży miejskich, gminnych lub parkowych” na NOWE BRZMIENIE : „W trakcie wykonywania zadań przewodnik górski jest obowiązany do posiadania przy sobie legitymacji oraz identyfikatora, potwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień przewodnika górskiego oraz do okazywania ich na żądanie osób upoważnionych do wykonywania kontroli, w tym w szczególności funkcjonariuszy Policji i straży miejskich, gminnych lub parkowych”	uwaga do uwzględnienia

			<p>Argumenty :</p> <p>Noszenie identyfikatora w widocznym miejscu jest kuriozalnym zapisem w przypadku przewodników górskich, którzy często wykonują swoją pracę w trudnych warunkach pogodowych (wiatr, deszcz, śnieg). Osobiście nie widziałem kolegów przewodników z krajów EU, którzy w górach „powiewają” identyfikatorami. Jakość i użyte materiały wykonywanych przez Urzędy Marszałkowskie identyfikatorów nie spełniają wg mnie takich warunków, aby mogły być one poddane trudnym górskim warunkom klimatycznym.</p>	
60.	§ 8 ust. 5	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	<p>d) zapis o obowiązku noszenia identyfikatora w miejscu widocznym - jak połączyć to np. z uprawnieniami do prowadzenia przejść skalnych wielowyciągowych, przejść lodowych i skalno-lodowych, czy choćby zwykłej wędrowki po górach w deszczu, wietrze czy kopnym śniegu - czy cały czas trzeba mieć identyfikator na szyi? Proponujemy zapis mówiący o konieczności legitymowania się identyfikatorem na równi z legitymacją na żądanie określonych władz i służb. Rolę identyfikatora jako wyznacznika statusu przewodnika mogłaby np. pełnić bardzo głęboko umocowana w tradycji turystycznej tzw. blacha przewodnicka (której bezprawne noszenie byłoby wykroczeniem — podszywaniem się pod przewodnika, tak jak bezprawne jest nieuzasadnione noszenie identyfikatora).</p>	<p>uwaga do uwzględnienia w zakresie braku obowiązku noszenia identyfikatora <u>w widocznym miejscu</u>; nie do uwzględnienia w zakresie obowiązku noszenia blachy przewodnickiej, gdyż blacha taka jest nadawana przez organizacje przewodnickie, do których przynależność nie jest obowiązkowa</p>
61.	§ 8 ust. 5	Bieszczadzki Park Narodowy	<p>1. W par. 8.5. „W trakcie wykonywania zadań przewodnik górski do posiadania przy sobie legitymacji oraz identyfikatora noszonego w widocznym miejscu potwierdzających posiadanie odpowiednich uprawnień przewodnika górskiego oraz okazywania ich na żądanie osób upoważnionych do wykonywania kontroli, w tym w szczególności funkcjonariuszy policji i straży miejskich, gminnych, parkowych" należy sprecyzować o jakie parki chodzi Czy park narodowy, czy park krajobrazowy czy może jeszcze jakiś inny.</p>	<p>uwaga nieuwzględniona – pojęcie z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody</p>
62.	§ 8 ust. 5	Tomasz Dygala	<p>6. Nieuzasadniony jest zapis par. 8.5 projektu o obowiązku okazywania dokumentów przewodnickich funkcjonariuszom Policji i Straży Miejskiej wobec braku określenia takich kompetencji w ustawach o Policji i Straży Miejskiej, tym samym zapis w akcie niższego rzędu nie jest wiążący.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2013 r., poz. 1351), do podstawowych zadań Policji należy m.in. inicjowanie i organizowanie działań mających na celu zapobieganie popełnianiu wykroczeń, zaś wykonywanie zadań przewodnika górskiego bez uprawnień stanowi wykroczenie z ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń z dnia 20 maja 1971 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 482, z późn. zm.) Analogiczne przepisy art. 11 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779, z późn. zm.) dotyczą straży miejskiej.</p>

63.	§ 9 ust. 1	Ojcowski Park Narodowy	3) Dopisać w Rozdziale 3 § 9.1. pkt. 3) — przewodnika po Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej.	uwaga nieuwzględniona – wspomniany obszar nie charakteryzuje się rzeźbą stwarzającą potencjalne zagrożenie zdrowia lub życia przebywających na nim turystów, tym samym nie wymaga wprowadzenia obowiązkowego posiadania uprawnień przewodnika górskiego przez osobę prowadzącą grupę turystów; obszar ten powinien pozostawać w dyspozycji przewodników terenowych; do ewentualnej dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
64.	§ 9 ust. 3	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja zapisu: „Szkolenia, o których mowa w ust. 1, muszą obejmować zajęcia praktyczne zarówno w warunkach letnich, jak i zimowych.” Jeśli organizator nie zostanie obowiązany do przeprowadzenia zajęć w określonych warunkach, to nie można tego w żaden sposób wyegzekwować i obniża to poziom szkolenia, co następnie wpłynąć może znacznie na bezpieczeństwo turystów w górach	uwaga nieuwzględniona – wyraz „powinny” w nomenklaturze legislacyjnej oznacza obligatoryjność
65.	§ 9 ust. 4	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	usunąć, Niezrozumiały zapis	uwaga nieuwzględniona – w zakresie usunięcia przepisu; przepis zostanie doprecyzowany
66.	§ 9 ust. 4	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja dodania zapisu: „Szkolenie powinno trwać nie krócej niż 12 miesięcy.” Konieczność dodania zapisu. Brak ustalenia minimalnego czasu trwania szkolenia spowoduje znaczne obniżenie poziomu szkolenia.	uwaga nieuwzględniona – podążając zgodnie z trendem weryfikacji efektów uczenia się, a nie regulacji procesu nauczania, nadmierne regulacje dotyczące prowadzenia szkoleń zostaną usunięte; metodą weryfikacji poziomu wiedzy i umiejętności zdobytej podczas szkoleń powinien być egzamin; istotne jest jedynie określenie zakresu merytorycznego szkoleń, a tym samym egzaminów.
67.	§ 12	Polskie Towarzystwo Tatrzańskie	Do § 12 sugerujemy dodanie p. 5 o następującym brzmieniu: „dla przewodników beskidzkich, sudeckich, tatrzańskich III, II, I klasy rozszerzających uprawnienia na brakujące obszary, wymaga się odpowiednich specjalistycznych szkoleń na dany obszar w oparciu o §12 p.2 i 3” Uzasadnienie: Praktyka wykazuje, że przewodnicy tatrzańscy nie rozszerzają obszaru uprawnień, chociaż spotyka się ich w Bieszczadach czy Sudetach. Natomiast jest to możliwe i	niejasne uzasadnienie propozycji zapisu

			praktykowane u pozostałych przewodników w ramach uzupełniania obszarów uprawnień oraz autentycznego podwyższania kwalifikacji znacząco wpływających na jakość przewodnictwa górskiego. Przepisy europejskie zmierzają do ujednoczenia standardów przewodnictwa dla uniwersalizmu i jakości tego zawodu.	
68.	§ 12 ust. 1	Centrum Przewodnictwa Tatrańskiego	Zapis w tym punkcie proponujemy skreślić z powodów jak niżej. (Uzasadnienie : Uwzględniając skalę możliwości prowadzenia po drogach taternickich (drogi dopuszczone przez TPN oraz ich skala trudności) uważamy, że podział uprawnień tatrańskich w wyżej zaproponowanej skali 3 – stopniowej jest całkowicie wystarczający. Natomiast ze względu na dynamicznie rosnącą na obszarze Tatr narciarską turystykę skitową, fakultatywne narciarskie uprawnienia przewodników tatrańskich są niezbędne.)	uwaga niezrozumiała, do wyjaśnienia podczas konferencji
69.	§ 12 ust. 1 pkt 5	Centrum Przewodnictwa Tatrańskiego	Zapis w tym punkcie proponujemy skreślić z powodów jak wyżej (Uzasadnienie : Uwzględniając skalę możliwości prowadzenia po drogach taternickich (drogi dopuszczone przez TPN oraz ich skala trudności) uważamy, że podział uprawnień tatrańskich w wyżej zaproponowanej skali 3 – stopniowej jest całkowicie wystarczający. Natomiast ze względu na dynamicznie rosnącą na obszarze Tatr narciarską turystykę skitową, fakultatywne narciarskie uprawnienia przewodników tatrańskich są niezbędne.)	uwaga niezrozumiała, do wyjaśnienia podczas konferencji
70.	§ 12 ust. 3	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	6. Wnioskuje o doprecyzowane zapisu: „Szkolenie dla przewodników górskich ubiegających się o podwyższenie klasy może odbywać się w formie: szkolenia grupowego lub szkolenia indywidualnego lub kierowanego samokształcenia odbywanego pod kierunkiem osoby wskazanej przez organizatora szkolenia na określony obszar górski, posiadającej uprawnienia przewodnika górskiego na ten obszar oraz co najmniej tę klasę uprawnień, do której przewodnik górski chce podwyższyć swoje uprawnienia”. Na czym ma polegać szkolenie indywidualne, jakie są jego zasady ?? (tym bardziej, że § 17.1. wspomina się o zaświadczeniu o ukończeniu szkolenia)	brak osobnych regulacji dotyczących szkolenia indywidualnego oznacza, iż szkolenie podlega pod ogólne regulacje niniejszego projektu dotyczące szkoleń, zasady nie różnią się od zasad dla szkolenia grupowego
71.	§ 12 ust. 3	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Szkolenie dla przewodników górskich ubiegających się o podwyższenie klasy może odbywać się w formie: 1) szkolenia grupowego lub 2) kierowanego samokształcenia Brak możliwości udokumentowania szkolenia indywidualnego. Kandydat nie powinien sam oceniać poziomu swojej wiedzy.	uwaga nieuwzględniona – szkolenie indywidualne oznacza organizację standardowego szkolenia dla 1 osoby, nie oznacza zaś samodzielnego nienadzorowanego przygotowania kandydata do egzaminu
72.	§ 12 ust. 3	Marszałek Województwa Podkarpackiego	Wnoskujemy o bardziej szczegółowe wytyczne dotyczące przeprowadzenia szkolenia indywidualnego oraz samokształcenia kierowanego,	brak osobnych regulacji dotyczących szkolenia indywidualnego oznacza, iż szkolenie podlega pod ogólne regulacje niniejszego projektu dotyczące szkoleń,

				zasady nie różnią się od zasad dla szkolenia grupowego; prośba o sprecyzowanie, jakie szczegółowe wytyczne potrzeba uzupełnić, oraz informację, jakiego rodzaju problemy napotykają Urzędy w stosowaniu tego przepisu
73.	§ 12 ust. 3 pkt 2	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	Zapis w tym punkcie proponujemy skreślić - nie ma on praktycznego uzasadnienia gdyż jest de facto zawarty w ppkt 3	uwaga nieuwzględniona – szkolenie indywidualne oznacza organizację standardowego szkolenia dla 1 osoby, zaś kierowane samokształcenie nie zobowiązuje kandydata do uczestnictwa w normalnym, zorganizowanym szkoleniu
74.	§ 12 ust. 7	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja zapisu: „Organizator szkolenia, po zaliczeniu szkolenia przez uczestnika, wydaje mu zaświadczenie o ukończeniu szkolenia, które określa załącznik nr 10.” Określenie wzorem sprawy, że organizator w zaświadczeniu będzie musiał podać wszystkie dane niezbędne do przeprowadzenia procedury egzaminacyjnej.	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o sprecyzowanie, jakich konkretnie danych oczekuje Urząd, które nie znajdują się na wniosku kandydata o dopuszczenie do egzaminu
75.	§ 13 pkt 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja zapisu: „harmonogram musi uwzględniać, w proporcjach zalecanych programem szkolenia, zajęcia teoretyczne w formie wykładów (przeprowadzanych w miejscu zgodnym z wydanym zaświadczeniem o wpisie) i ćwiczeń oraz zajęcia praktyczne w formie wycieczek szkoleniowych;” Dodanie zapisu spowoduje, że organizatorzy nie będą przeprowadzali wykładów w trakcie wycieczek szkoleniowych, jak wielokrotnie miało to miejsce.	uwaga czasowo nieuwzględniona – brak uzasadnienia, dlatego Urząd uważa przeprowadzanie wykładów podczas wyjazdów szkoleniowych za niestosowne
76.	§ 13 pkt 3	Izba Turystyki RP	3. przy szkoleniu praktycznym, za 1 dzień praktyki uznaje się nie więcej niż 8 godzin. powinno być co najmniej 10 godzin - trasa dojazdowa i powrót też zaliczamy do szkolenia praktycznego; wycieczki nie trwają od 8.00 - 16.00 lecz do 18.00-20.00	uwaga do uwzględnienia
77.	§14 ust. 1	Ojcowski Park Narodowy	4) Dopisać w Rozdziale 4 § 14.1. pkt. 4) — po Wyżynie Krakowsko-Wieluńskiej — Marszałek Województwa Małopolskiego lub Śląskiego.	uwaga nieuwzględniona – wspomniany obszar nie charakteryzuje się rzeźbą stwarzającą potencjalne zagrożenie zdrowia lub życia przebywających na nim turystów, tym samym nie wymaga wprowadzenia obowiązkowego posiadania uprawnień przewodnika górskiego przez osobę prowadzącą grupę turystów; obszar ten powinien pozostawać w dyspozycji przewodników terenowych; do

				ewentualnej dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
78.	§ 14 ust. 1	Federacja Związku Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”	Projekt nie określa zależności pomiędzy marszałkami województw odpowiedzialnych za zapewnienie warunków do przeprowadzenia egzaminów dla kandydatów na przewodników górskich beskidzkich: - czy każdy może wybrać komisję egzaminacyjną dla kandydatów? – czy tylko jeden z nich? – czy jest to zależne od zgłoszenia „kto pierwszy ten lepszy”? – czy działa to na zasadzie „kto chce”? – czy mają się umówić? – co będzie w sytuacji, kiedy się nie dogadają?	Marszałkowie województw działają niezależnie, każdy z nich może powołać komisję egzaminacyjną i przeprowadzać równocześnie egzaminy dla osób, które zgłosiły się na egzamin w danym województwie. Każdy marszałek odpowiada za zapewnienie warunków do przeprowadzenia egzaminów jedynie przez siebie organizowanych. Egzaminy organizowane przez kilku marszałków na tym samym terenie są więc od siebie całkowicie niezależne.
79.	§ 14 ust. 1 pkt 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja zapisu: „Komisje egzaminacyjne dla przewodników turystycznych powołują dla przewodników: 1) górskich beskidzkich - Marszałek Województwa Małopolskiego, Marszałek Województwa Podkarpackiego i Marszałek Województwa Śląskiego, każdy w zakresie swojej właściwości terytorialnej;” (analogicznie jak w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 17 stycznia 2006 r. w sprawie przewodników turystycznych i pilotów wycieczek) Jak w punkcie 1.	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o uzasadnienie, jakie wątpliwości budzi aktualnie proponowane brzmienie przepisu
80.	§ 14 ust. 2	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Należy doprecyzować o jakie warunki chodzi. W opinii ministerstwa obecnie warunkami za jakie odpowiada marszałek była opłata za salę oraz za przejazd podczas egzaminu praktycznego.	uwaga nieuwzględniona – warunki te określa ustawa o usługach turystycznych w brzmieniu od 1 stycznia 2014 r.
81.	§ 14 ust. 2	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	1. „Za zapewnienie warunków do przeprowadzenia egzaminów dla kandydatów na przewodników górskich odpowiada właściwy marszałek województwa.” Wnioskuje się o zdefiniowanie pojęcia warunków do przeprowadzania egzaminu dla przewodników górskich, tj. o określenie o jakie warunki chodzi np. zapewnienie sali, transportu itp.	uwaga nieuwzględniona – warunki te określa ustawa o usługach turystycznych w brzmieniu od 1 stycznia 2014 r.
82.	§ 14 ust. 4	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim	7. Wnioskuje o zmianę zapisu 4. Kandydatem na członka komisji egzaminacyjnej może być osoba spełniająca następujące kryteria: 1) posiadająca wykształcenie wyższe w zakresie związanym z problematyką egzaminu lub 2) posiadająca odpowiednie uprawnienia przewodnika górskiego oraz wykazująca się pięcioletnią czynną działalnością jako przewodnik górski na odpowiednim obszarze.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej; nie ma możliwości powołania jedynie osób posiadających wyższe wykształcenie bez uprawnień przewodnickich, gdyż na podstawie § 16 ust. 5 projektu w każdym zespole muszą być osoby z uprawnieniami

		Urządzie Marszałkowskim	<p>NOWE BRZMIENIE :</p> <p>4. Kandydatem na członka komisji egzaminacyjnej może być osoba spełniająca następujące kryteria:</p> <p>1) posiadająca odpowiednie uprawnienia przewodnika górskiego oraz wykazująca się pięcioletnią czynną działalnością jako przewodnik górski na odpowiednim obszarze.</p> <p>Argumenty :</p> <p>Zapis mówiący o tym, że kandydatem na członka komisji egzaminacyjnej może być osoba posiadająca wykształcenie wyższe w zakresie związanym z problematyką egzaminu nie jest precyzyjny, wręcz powoduje nad interpretację. Można też zapis zrozumieć w ten sposób, że członkiem zespołu egzaminacyjnego może być Kowalski, który ma wykształcenie wyższe w zakresie geologii. Oczywiście geologia jest zagadnieniem związanym z problematyką egzaminu, ale nie jedyną. Zagadnień jest co najmniej kilkadziesiąt. Czy zatem taka osoba nie znająca terenu i gór ma być kandydatem na członka komisji. Przy takim kuriozum możemy powoływać na egzaminy samych fachowców z różnych dziedzin, ale kompletnie nie znających gór.</p> <p>W praktyce egzamin przewodnicki obejmuje szerokie spektrum problematyki związanej z terenem górskim. Nie ma jednej wydzielonej dziedziny, która stanowi o pozytywnym zaliczeniu egzaminu.</p>	przewodnika górskiego, a do tego MOŻNA powołać 1 osobę bez uprawnień.
83.	§ 14 ust. 4 pkt 1	Marszałek Województwa Podkarpackiego	<p>Wnoskujemy o wykreślenie zapisu mówiącego o tym, że kandydatem na członka komisji egzaminacyjnej może być osoba posiadająca wykształcenie wyższe w zakresie związanym z problematyką egzaminu. W tym wypadku kryterium wykształcenia bez odpowiednich uprawnień przewodnika górskiego jest - naszym zdaniem - nieuzasadnione i nielogiczne. Należy pamiętać, że kandydata na przewodnika oceniają z części teoretycznej i praktycznej wszyscy trzej członkowie zespołu egzaminacyjnego. Czy zatem egzaminator posiadający np. wyższe wykształcenie prawnicze (również związane z problematyką egzaminu) ale nie posiadający uprawnień przewodnika górskiego ma prawo oceniać za wiedzę, której sam nie posiada?</p>	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
84.	§14 ust. 5	Marszałek Województwa Podkarpackiego	<p>W naszej opinii przedstawiciel wojewódzkiego konserwatora zabytków powinien spełniać kryteria określone w ust. 4 pkt 2 - uzasadnienie jak wyżej.</p>	Uwaga nieuwzględniona – bardzo trudno będzie znaleźć osoby spełniające oba kryteria – uniemożliwi to powołanie właściwych komisji
85.	§ 14 ust. 5	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	<p>9. Wnoskuję o wykreślenie zapisów, w których pojawia Wojewódzki Konserwator Zabytków</p> <p>Argumenty :</p> <p>Czy Konserwator Zabytków jest osobą znającą specyfikę terenu górskiego na którym odbywają się egzaminy, jaka jest Jego znajomość topografii Beskidów, szlaków etc.</p> <p>Tworzymy fikcję, czy powołujemy Komisję złożoną z osób mających wiedzę o górach, praktykę etc.</p> <p>Takie zapisy miały rację bytu w przypadku przewodnictwa terenowego, gdzie egzaminy mogły odbywać się np. na szlakach architektury drewnianej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona – obecność przedstawiciela WKZ w Komisji wynika z przepisów ustawy.</p> <p>Na obszarach przypisanych do uprawnień przewodników górskich znajdują się liczne i cenne zabytki dziedzictwa kulturowego, po których przewodnik górski także musi potrafić</p>

				oprowadzać, m.in. właśnie Małopolski Szlak Architektury Drewnianej czy obiekty wpisane na Listę Światowego Dziedzictwa Kulturowego i Naturalnego UNESCO. W zespole egzaminacyjnym może się znaleźć tylko 1 osoba, nieposiadająca uprawnień przewodnika górskiego, która egzaminuje z dziedziny, w której jest specjalistą (ochrona zabytków, geologia, przyrodznawstwo itd.)
86.	§14 ust. 5	Związek Województw RP - Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych „Karpaty”	Przedstawiciel konserwatora zabytków w komisji egzaminacyjnej dla przewodników beskidzkich nie jest potrzebny. Nie zna terenu uprawnień, a nawet wszystkich zabytków w województwie. Proponujemy wykreślenie tego zapisu.	Uwaga nieuwzględniona - obecność przedstawiciela WKZ w Komisji wynika z przepisów ustawy
87.	§14 ust. 5	Tomasz Dygała	7. Jaki jest cel powoływania do komisji egzaminacyjnych przedstawiciela konserwatora zabytków, skoro zabytki znajdują się niemal wyłącznie na terenach objętych zderegulowanym przewodnictwem terenowym?	Uwaga nieuwzględniona - obecność przedstawiciela WKZ w Komisji wynika z przepisów ustawy
88.	§ 14 ust. 5	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	3. wnioskuję wykreślić zapis dotyczący udziału przedstawiciela wojewódzkiego konserwatora zabytków w komisji egzaminacyjnej. Konserwator zabytków nie jest znawcą topografii terenów górskich.	Uwaga nieuwzględniona - obecność przedstawiciela WKZ w Komisji wynika z przepisów ustawy
89.	§ 14 ust. 6	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Członkowie komisji, o której mowa w ust. 3, są powoływani przez marszałka województwa. Obecny zapis o powołaniu skomplikuje powoływanie komisji a w szczególności formę zatrudnienia.	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o sprecyzowanie, na czym polega problem
90.	§ 15 ust. 1 pkt 5	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Wykreślić § 15.1.5) Do powołania komisji lub zespołu nie jest wymagane zaświadczenie lekarskie, więc zapis jest zbędny.	uwaga nieuwzględniona – do stwierdzenia stanu zdrowia uniemożliwiającego wykonywanie obowiązków nie jest wymagane zaświadczenie
91.	§ 15 ust. 1 pkt 5	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	2. „Marszałek województwa może odwołać członka komisji egzaminacyjnej w każdym czasie: pkt 5) w razie jego stanu zdrowia uniemożliwiającego wykonywanie obowiązków”. Proponuje się wykreślenie punktu 5. Marszałek województwa nie posiada informacji o stanie zdrowia członków komisji egzaminacyjnej. Ponadto pkt 5 ściśle współgra z pkt 1, który stanowi, że odwołanie może nastąpić na wniosek członka komisji oraz z pkt 4, który umożliwia odwołanie członka na uzasadniony wniosek stowarzyszenia czy organizacji, które rekomendowały członków do składu komisji egzaminacyjnej.	uwaga nieuwzględniona – do stwierdzenia stanu zdrowia uniemożliwiającego wykonywanie obowiązków wystarczy informacja przekazana przez członka komisji, stowarzyszenie czy organizację, która rekomendowała członka lub inną osobę
92.	§ 15 ust. 4	UMW Śląskiego +	Wykreślić § 15.4	uwaga czasowo nieuwzględniona –

		Związek Województw RP	Obecny zapis o powołaniu skomplikuje powoływanie komisji a w szczególności formę zatrudnienia.	prośba o sprecyzowanie, na czym polega problem
93.	§ 16 ust. 6	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Wykreślić § 16.6 lub doprecyzować Zapis niezrozumiały. Należy doprecyzować zapis.	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o sprecyzowanie, co jest niejasne w tym przepisie
94.	§ 16 ust. 6	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	8. Wnioskuje o WYKREŚLENIE zapisu 2. Do zespołu egzaminacyjnego może być powołany jeden egzaminator będący innym członkiem komisji egzaminacyjnej, który jest specjalistą w dziedzinie objętej egzaminem. Argumenty : Jaka jest inna Komisja ???. Nie ma jednej wybranej dziedziny z której odbywa się egzamin na przewodnika górskiego.	uwaga nieuwzględniona – mowa o innym członku komisji, a nie członku innej komisji; przepis odnosi się do osób wymienionych w § 14 ust. 4 pkt 1; przewodniczący może powołać taką osobę, ale nie musi – dobiera skład zespołów egzaminacyjnych zgodnie z potrzebami danego egzaminu (grupy kandydatów, pozostałych egzaminatorów). Przewodniczący może uznać za konieczne wsparcie specjalisty z wybranej dziedziny (spośród wielu dziedzin egzaminu)
95.	§ 16 ust. 6	Marszałek Województwa Podkarpackiego	Zapis jest niezrozumiały.	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o sprecyzowanie, co jest niejasne w tym przepisie
96.	§ 16 ust. 6	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	4. wnioskuje wykreślić zapis § 16 ust. 6, cyt.: „Do zespołu egzaminacyjnego może być powołany jeden egzaminator będący innym członkiem komisji egzaminacyjnej, który jest specjalistą w dziedzinie objętej egzaminem.”	uwaga nieuwzględniona – brak uzasadnienia
97.	§ 16 ust. 7	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Propozycja zapisu: „Na wniosek organizatora szkolenia dla kandydatów na przewodników górskich lub grupy kandydatów w liczbie co najmniej 10 osób lub co najmniej 5 osób w przypadku, o którym mowa w § 17 ust. 3, złożony do sekretarza komisji egzaminacyjnej, wyznaczany jest termin egzaminu w porozumieniu z przewodniczącym komisji egzaminacyjnej. Podaje się go do wiadomości wnioskodawcom nie później niż 30 dni przed planowanym terminem egzaminu.” W opinii ministerstwa to marszałek ponosi koszty za przejazd podczas trwania egzaminu praktycznego. Egzaminowanie tylko 3 osób powoduje ponoszenie zbędnych kosztów. Przewodniczący komisji nie może sam ustalać terminu egzaminu, ponieważ to na marszałku ciąży obowiązek zapewnienia warunków do przeprowadzenia egzaminu.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
98.	§ 16 ust. 8 pkt 5 i 6	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego +	3. „Do zadań komisji egzaminacyjnych należy: 5) sporządzenie protokołu z przeprowadzonego egzaminu; 6) wydanie świadectwa o którym mowa w § 24 ust. 1”.	uwaga wstępnie do uwzględnienia – do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

		Związek Województw RP	Proponuje się zmianę punktu 5. Zapis jest sprzeczny z § 23 ust. 1 projektu rozporządzenia w którym jest określone, iż to sekretarz komisji egzaminacyjnej sporządza protokół z przeprowadzonego egzaminu. Ponadto z praktyki wynika, iż komisje egzaminacyjne oczekują od sekretarza komisji egzaminacyjnej sporządzenia protokołu egzaminacyjnego. Proponuje się zapis w następującym brzmieniu: 5) podpisanie protokołu z przeprowadzonego egzaminu. Analogiczna sytuacja dotyczy pkt 6. Proponuje się zapis: 6) podpisanie świadectwa, o którym mowa w § 24 ust. 1. Z praktyki wynika, że to sekretarz komisji egzaminacyjnej przygotowuje świadectwa zdania egzaminu, a przewodniczący komisji egzaminacyjnej jedynie je podpisuje. Pozostawienie w kompetencji komisji egzaminacyjnych sporządzenia protokołów egzaminacyjnych oraz wystawiania świadectw zdania egzaminu może spowodować opóźnienie procesu egzaminacyjnego i wydłużenie czasu trwania egzaminu.	
99.	§ 16 ust. 8 pkt 6	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Do zadań komisji egzaminacyjnych każdorazowo należy: ..... Zapis jest konieczny, aby komisja nie przedkładała tych samych pytań na każdy egzamin.	uwaga nieuwzględniona – praktyka funkcjonowania komisji powinna zostać określona w dokumentach wewnętrznych komisji, niezasadne jest tak szczegółowe określanie tych zasad w przepisach prawa
			Wykreślić §16.8.6) Faktycznie sekretarz komisji przygotowuje świadectwa zdania egzaminu. Przewodniczący komisji tylko je podpisuje.	uwaga do uwzględnienia
100.	§ 17 ust. 1 pkt 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Do egzaminu dopuszcza się osoby, które: 1) najpóźniej w terminie 14 dni przed egzaminem dokonały wpłaty, a następnie przedstawiły w urzędzie marszałkowskim dowód wniesienia opłaty egzaminacyjnej oraz odpowiednio:	uwaga nieuwzględniona – brak uzasadnienia
101.	§ 17 ust. 3	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	W przypadku egzaminu dla przewodników górskich na podwyższenie klasy uprawnień egzamin jest przeprowadzany, jeżeli do egzaminu zostały dopuszczone co najmniej 5 osób. W opinii ministerstwa to marszałek ponosi koszty za przejazd podczas trwania egzaminu praktycznego. Egzaminowanie tylko 3 osób powoduje ponoszenie zbędnych kosztów.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
102.	§ 17 ust. 3	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	e) Czy egzamin dla takich 3 osób wtedy ma taki sam zakres czasowy? tzn 3 dni (1 dzień teoria, 2 dni praktyka?).	brak osobnych regulacji dla takiego egzaminu oznacza, iż podlega on tym samym zasadom
103.	§ 18	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	Dodanie nowego punktu: pkt 4 Egzamin na uprawnienia do prowadzenia wycieczek narciarskich dla przewodników górskich tatrzańskich o którym mowa w §6 pkt 2 przeprowadzany jest przez komisję egzaminacyjną dla przewodników górskich tatrzańskich, trwa 1 dzień i składa się z części praktycznej obejmującej jazdę terenową, techniki narciarskie i profilaktykę lawinową	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
104.	§ 19 ust. 1	Centrum	Propozycja nowego zapisu:	do dyskusji podczas konferencji

		Przewodnictwa Tatrzańskiego	Część teoretyczna egzaminu jest przeprowadzana w formie pisemnej i ustnej a na uprawnienia klasy II i I przewodnika tatrzańskiego w formie ustnej Uzasadnienie : Klasa II i I uprawnień przewodnika tatrzańskiego to przede wszystkim zwiększenie kompetencji technicznych, które muszą być sprawdzane wyłącznie w terenie a nie na teście	uzgodnieniowej
105.	§ 20 ust. 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Część pisemna egzaminu trwa 30 minut i polega na rozwiązaniu testu składającego się z 30 pytań jednokrotnego wyboru. 30 min na rozwiązanie testu jednokrotnego wyboru, to wystarczający czas.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
106.	§ 21 ust. 2	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	wykreślić Termin egzaminu zarówno część teoretycznej i praktycznej jest ustalany przez sekretarza komisji w porozumieniu z przewodniczącym komisji.	uwaga niezrozumiała, brak sprzeczności
107.	§ 21 ust. 2	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	4. „Część ustna egzaminu jest przeprowadzana w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej.” Proponuje się wykreślić w/w zapis. Termin całego egzaminu zostaje wyznaczony przez Przewodniczącego Komisji Egzaminacyjnej po złożeniu wniosku przez organizatora szkolenia, a zatem zapis staje się bezprzedmiotowy.	uwaga niezrozumiała, brak sprzeczności – część ustna może być wyznaczona na ten sam lub na inny dzień, to właśnie musi wyznaczyć przewodniczący
108.	§ 21 ust. 2	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	5. wnioskuję uzupełnić § 21 ust.2 - część ustna egzaminu jest przeprowadzana w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego komisji egzaminacyjnej w porozumieniu z sekretarzem komisji egzaminacyjnej.	brak uzasadnienia oraz opisanie problemu
109.	§ 21 ust. 4	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	Propozycja nowego zapisu: Każdy z zestawów składa się z 3 do 5 pytań	brak uzasadnienia
110.	§ 21 ust. 6	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	Część ustną egzaminu uważa się za zaliczoną w razie uzyskania przez zdającego co najmniej średniej oceny 3 pkt ze wszystkich pytań od każdego z egzaminatorów oraz niezyskania 0 pkt za żadne pytanie u każdego z egzaminatorów Uzasadnienie: taki zapis i taka propozycja jest zgodna z § 22.1 punkt 3	niewystarczające uzasadnienie
111.	§ 21 ust. 6	Federacja Związku Pracodawców Ochrony Zdrowia „Porozumienie Zielonogórskie”	Propozycja brzmienia: „ Część ustną egzaminu uważa się za zaliczoną pod warunkiem uzyskania przez zdającego co najmniej 9 punktów łącznie za wszystkie pytania od każdego egzaminatora oraz niezyskania za żadne pytanie 0 punktów od któregośkolwiek z egzaminatorów”. Wersja zawarta w projekcie jest niejednoznaczna.	uwaga do uwzględnienia za wyjątkiem wyrażenia „pod warunkiem”
112.	§ 22 ust. 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Część praktyczna egzaminu trwa 2 dni i przeprowadzana jest na obszarze uprawnień o które ubiega się kandydat. Uściślenie miejsca odbywania się egzaminu, nie będzie prowadziło do sytuacji, które mają miejsce obecnie. Egzamin odbywa się na cały obszar Beskidów, a przeprowadzany jest tylko na jednym z trzech obszarów.	uwaga nieuwzględniona – proponowany zapis nie rozwiąże opisanego problemu; rozwiązanie do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

113.	§ 22 ust. 4	Studenckie Koło Przewodników Beskidzkich Oddziału PTTK Łódź - Polesie	f) Czy przez ten podpunkt należy rozumieć również umieszczenie tych informacji na stronach internetowych Urzędu czy tylko fizycznie w „miejscach ogólnie dostępnych w urzędach marszałkowskich” (budynkach), bo jeżeli to miałyby nie obejmować stron WWW to powinno się to zmienić.	informacje powinny się znaleźć także na stronie internetowej Urzędu
			Brakuje także wymogu by część praktyczna egzaminu odbyła się w warunkach górskich - w odróżnieniu od opisu szkoleń praktycznych gdzie jest to jednoznacznie określone: Mowa jest tylko o tych 3-5 zadaniach (zastanawia także brak bliższego sprecyzowania charakteru tych zadań), ale bez wskazania gdzie mają być one realizowane, (w przeciwieństwie do szkoleń, tu Rozdział 3, § 9. 5 jasno mówi "Zajęcia praktyczne powinny w szczególności zawierać samodzielne prowadzenie wybranych odcinków wycieczek w obrębie obszaru uprawnień przez kandydatów na przewodników górskich, pod kierunkiem instruktora, o którym mowa w art. 24 ust. 3 pkt 1. lit. b ustawy."	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
114.	§ 22	Studenckie Koło Przewodników Górskich w Krakowie	V. sugerujemy dodanie ustępu, iż komisja egzaminacyjna na co najmniej 7 dni przed rozpoczęciem egzaminu podaje do publicznej wiadomości w miejscach ogólnie dostępnych w urzędach marszałkowskich oraz w Biuletynie Informacji Publicznej główne punkty trasy.	uwaga nieuwzględniona – brak uzasadnienia
			W odniesieniu do stanowiących załączniki do projektu programów szkolenia stoimy na stanowisku, że – w odniesieniu do przewodników beskidzkich – zdecydowanie zbyt duży nacisk kładziony jest na wiedzę teoretyczną, natomiast ilość dni szkoleniowych, które powinny zostać zaliczone przez kursantów w trakcie szkolenia jest za mała. Obecnie w ramach szkolenia na przewodnika górskiego beskidzkiego konieczna jest organizacja ok. 250 godzin wykładów teoretycznych, co oznacza, że osoba pragnąca zostać przewodnikiem górskim więcej czasu spędza w salach wykładowych niż na wycieczkach szkoleniowych w terenie. Wydaje się, że podobna sytuacja dotyczy przewodników sudeckich.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
			Postulujemy także, aby zamiast zajęć teoretycznych z pierwszej pomocy przedlekarskiej wprowadzony został wymóg odbycia przez osobę odbywającą kurs przewodnika górskiego szkolenia z udzielania kwalifikowanej pierwszej pomocy. Nie ulega wątpliwości, że często to właśnie przewodnik górski będzie pierwszą osobą, która w sytuacji zagrożenia zdrowia bądź życia prowadzonej przez niego osoby będzie zobowiązana – prawnie i moralnie – do udzielenia pierwszej pomocy. Pamiętajmy w tym miejscu, że w warunkach górskich fachowa pomoc z zewnątrz (tj. ratowników GOPR czy TOPR) prawdopodobnie dotrze do poszkodowanego znacznie później, niż miałyby to miejsce np. w mieście. Jest to kolejny istotny argument, aby położyć większy nacisk na umiejętności udzielania pierwszej pomocy przedlekarskiej w trakcie szkolenia przewodnickiego.	uwaga nieuwzględniona – zajęcia z pierwszej pomocy przedmedycznej zgodnie z załącznikiem 1 powinny być przeprowadzone w formie ćwiczeń, a nie zajęć teoretycznych
115.	§ 23 ust. 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Sekretarz komisji egzaminacyjnej sporządza: 1) protokół przebiegu egzaminu, który podpisują wszyscy członkowie zespołu egzaminacyjnego oraz sekretarz komisji egzaminacyjnej. 2) świadectwa zdania egzaminu, które podpisuje przewodniczący zespołu egzaminacyjnego Faktycznie sekretarz komisji przygotowuje świadectwa zdania egzaminu. Przewodniczący komisji tylko je podpisuje.	uwaga do uwzględnienia

116.	§ 24 ust. 1	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Osobie, która zdała egzamin na przewodnika górskiego, wydaje się świadectwo, kopia pozostaje w urzędzie marszałkowskim ..... Świadectwo wydawane jest w dwóch egzemplarzach.	uwaga nieuwzględniona – brak uzasadnienia; aktualne brzmienie przepisu nie wyklucza pozostawiania kopii w Urzędzie
117.	§ 24 ust. 2	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	wykreślić Jest to zbędny zapis.	uwaga nieuwzględniona – Urzędy mają różne praktyki w tym zakresie
118.	§ 24 ust. 2	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	5. „Na prośbę osoby posiadającej miejsce zamieszkania w województwie, w którym zdała egzamin, świadectwo dostarczane jest do urzędu marszałkowskiego przez komisję egzaminacyjną i dołączane do akt sprawy”. Proponuje się zapis: Na prośbę osoby, która zdała egzamin, świadectwo zdania egzaminu dołączane jest do akt sprawy dotyczącej nadania uprawnień przewodnika górskiego. Proponowany zapis dotyczący dołączania świadectw zdania egzaminu do akt sprawy ułatwi i przyspieszy proces nadawania uprawnień przewodnika górskiego.	uwaga nieuwzględniona – wystąpiłaby trudność w przypadku konieczności przekazania świadectw osób zamieszkałych w innych województwach do właściwych marszałków
119.	§ 24 ust. 2	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	6. § 24 ust.2 wnioskuję zmienić w sposób: „Świadectwo zdania egzaminu jest przygotowywane przez sekretarza komisji egzaminacyjnej.”	uwaga uwzględniona, ale w paragrafie § 23 ust. 1.
120.	§ 24 ust. 4	Marszałek Województwa Podkarpackiego	Wnioskujemy o wykreślenie zapisu ograniczającego ważność zaliczenia części egzaminu do 2 lat. Należy pamiętać, że kandydat na przewodnika górskiego nie ma wpływu na to, czy w ciągu 2 lat zbierze się grupa licząca co najmniej 10 osób, co jest warunkiem przeprowadzenia kolejnego egzaminu.	uwaga częściowo uwzględniona – termin zostanie przedłużony do np. 4 lat; do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
121.	§ 24 ust. 4 pkt 2	Zarząd Główny PTTK	skreślić słowa „obejmującym także przejścia narciarskie”	brak uzasadnienia
122.	§ 24 ust. 5	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	6. „za przystąpienie do części egzaminu wnosi się opłatę egzaminacyjną jedynie za tę część zgodnie z § 25. W przypadku niezaliczenia którejś z części egzaminu teoretycznego, opłatę wnosi się ponownie za całą część teoretyczną”. Należy uszczegółowić w/w zapis poprzez nadanie mu następującego brzmienia: Za przystąpienie do egzaminu na przewodnika turystycznego górskiego pobiera się opłatę określoną w § 25 pkt 1 i 2. Za przystąpienie do części praktycznej egzaminu wnosi się opłatę egzaminacyjną jedynie za tę część zgodnie z § 25. W przypadku niezaliczenia którejś z części egzaminu teoretycznego, opłatę wnosi się ponownie za całą część teoretyczną.	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o uzasadnienie
123.	§ 26	Związek Województw RP - Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych „Karpaty”	Proponujemy zapis: 1. Za przeprowadzenie części teoretycznej egzaminu egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości 300 zł netto za dzień pracy w komisji egzaminacyjnej. 2. Za przeprowadzenie części praktycznej egzaminu egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości 500 zł netto za każdy dzień przeprowadzonego egzaminu. Uzasadnienie:	uwaga nieuwzględniona – aktualny projekt już zawiera podniesienie wynagrodzeń egzaminatorów ; do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

			<p>1. Biura Turystyczne płacą przeciętnemu przewodnikowi stawkę 300 zł netto za dzień pracy z grupą wycieczkową. A zatem wynagrodzenie przewodnika-egzaminatora (specjalisty) za dzień pracy w komisji egzaminacyjnej nie może być niższe od tej kwoty, bo nie będzie chętnych do pracy w komisjach egzaminacyjnych przy egzaminie teoretycznym. Tenże przewodnik musi też dojechać do miejsca egzaminu pokonując znaczną odległość, co kosztuje.</p> <p>2. Wynagrodzenie przewodnika-egzaminatora podczas egzaminu praktycznego nie może być niższe od 500 zł netto za każdy dzień przeprowadzonego egzaminu praktycznego skoro musi sobie w myśl pkt. 3 i 4 przygotować testy, zestawy pytań, przeprowadzić egzamin, samodzielnie pokryć koszty dojazdu, wyżywienia, noclegu, ubezpieczenia.</p> <p>Jeśli ustawodawcy zależy na doborze do Państwowych Komisji Egzaminacyjnych przy Marszałku Województwa najlepszych spośród przewodników z odpowiednimi klasami uprawnień, to powinien zadbać o takie stawki wynagrodzenia za ciężką pracę przy egzaminie, aby egzaminatorzy mieli motywację do pracy.</p> <p>Sekretarz Komisji - pracownik Urzędu Marszałkowskiego otrzymuje delegację, dietę, zakwaterowanie, a egzaminator? - miałby dokładać do egzaminu państwowego czy też pracować jako wolontariusz?</p>	
124.	§ 26 ust. 3	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	<p>Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje przygotowanie pytań testowych i zestawów zadań, przeprowadzenie egzaminu wraz z dokonaniem oceny egzaminowanych osób, sporządzenie protokołu.</p> <p>Wykreślono: wydawanie świadectw zdania egzaminu</p>	uwaga do uwzględnienia
125.	§ 26 ust. 3	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	<p>7. „Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje przygotowanie pytań testowych i zestawów zadań, przeprowadzenie egzaminu wraz z dokonaniem oceny egzaminowanych osób, sporządzenie protokołu i wydanie świadectw zdania egzaminu”.</p> <p>Proponuje się zmianę zapisu na następującą treść: Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, obejmuje przygotowanie pytań testowych i zestawów zadań, przeprowadzenie egzaminu wraz z dokonaniem oceny egzaminowanych osób, podpisanie protokołu oraz świadectw zdania egzaminu. Jak wynika z praktyki sporządzaniem protokołu oraz wystawianiem świadectw zdania egzaminu zajmuje się sekretarz komisji egzaminacyjnej. Członkowie komisji Egzaminacyjnej podpisują jedynie te dokumenty.</p>	uwaga częściowo uwzględniona – usunięcie zapisu „sporządzenie protokołu i wydanie świadectw zdania egzaminu”.
126.	§ 26 ust. 6	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	<p>8. „Wydanie duplikatu legitymacji przewodnika turystycznego górskiego podlega opłacie skarbowej w wysokości określonej w przepisach dotyczących opłaty skarbowej, oznaczonej jako „inne”.</p> <p>Wnioskuje się o dodanie do pkt 6 zapisu w brzmieniu: Wydanie duplikatu: legitymacji, identyfikatora oraz świadectwa zdania egzaminu na przewodnika górskiego podlega opłacie skarbowej w wysokości określonej w przepisach dotyczących opłaty skarbowej, oznaczonej jako „inne”. Proponuje się analogiczne jak w przypadku duplikatu legitymacji wprowadzenie zapisu dotyczącego wydawania duplikatów dla takich dokumentów jak: świadectwo zdania egzaminu, identyfikator. Spowoduje to ujednoczenie zasad obierania opłat skarbowych za wydawanie duplikatów.</p>	uwaga nieuwzględniona – uwzględnienie uwagi stanowiłoby przekroczenie delegacji ustawowej

127.	§ 26 ust. 6	Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego	2) Zasadne jest wprowadzenie opłaty skarbowej za wydanie duplikatu legitymacji przewodnika górskiego - § 26 ust.6 rozporządzenia, ale wymaga to również uregulowania przepisów w tym zakresie dla przewodników turystycznych terenowych i miejskich oraz pilotów wycieczek.	uwaga nieuwzględniona – wprowadzenie opłat za wydanie duplikatu legitymacji przewodników terenowych i miejskich oraz pilotów wycieczek przekracza zakres przedmiotowego projektu
128.	§ 26 ust. 8	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	9. „Wydanie identyfikatora przewodnika górskiego nie podlega opłacie skarbowej”. Wnioskuje się o dodanie do pkt 8 zapisu w brzmieniu: Wydanie identyfikatora oraz legitymacji przewodnika górskiego nie podlega opłacie skarbowej.	o opłacie skarbowej stanowi ustawa
129.	§ 26 ust. 9	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Wydanie duplikatu legitymacji pilota wycieczek, przewodnika turystycznego, miejskiego i terenowego podlega opłacie skarbowej w wysokości określonej w przepisach dotyczących opłaty skarbowej, oznaczonej jako „inne”. Konieczne jest dodanie zapisu o duplikatach legitymacji zawodów zderegulowanych, w związku z zapisem w ustawie o możliwości ich wydania.	uwaga nieuwzględniona – wprowadzenie opłat za wydanie duplikatu legitymacji przewodników terenowych i miejskich oraz pilotów wycieczek przekracza zakres przedmiotowego projektu
130.	§ 27	Związek Województw RP - Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych „Karpaty”	Proponujemy również dopisanie w tym rozdziale § 27 o treści: §26 1. Marszałek Województwa zapewnia bezpłatne coroczne szkolenia powołanemu egzaminatorowi wyodrębniając środki na ten cel z budżetu województwa. 2. Szkolenia mają na celu bieżące poznawanie zmian zachodzących na obszarze, na który nadawane są uprawnienia przewodnika. 3. Egzaminator ma obowiązek uczestniczenia w tego rodzaju doskonaleniu organizowanym przez Marszałka Województwa.	uwaga nieuwzględniona – uwzględnienie uwagi stanowiłoby przekroczenie delegacji ustawowej
131.	§ 27 ust. 3	Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego + Związek Województw RP	10. „Do wniosku o nadanie pierwszych uprawnień przewodnika górskiego dołącza się:(...)”. Proponuje się wykreślenie wyrazu „pierwszych” jako zbędnego,	uwaga nieuwzględniona – zapis nie jest zbędny, gdyż zgodnie z założeniem, do wniosku o nadanie uprawnień dna dodatkowy obszar nie będzie już konieczności ponownego składania dokumentów, które znajdują się już w posiadaniu Urzędu
			jak również dopisanie punktu: 5) świadectwo zdania egzaminu. Świadectwo zdania egzaminu jest dokumentem niezbędnym do nadania uprawnień przewodnika górskiego.	uwaga do uwzględnienia z zastrzeżeniem, że punkt ten dotyczy będzie osób, których świadectwa nie zostały automatycznie dołączone do akt sprawy
132.	§ 27 ust. 3	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	3. Do wniosku o nadanie pierwszych uprawnień przewodnika górskiego dołącza się: 1)..... 5) świadectwo zdania egzaminu	uwaga do uwzględnienia z zastrzeżeniem, że punkt ten dotyczy będzie osób, których świadectwa nie zostały automatycznie dołączone do akt

			Konieczne jest dodanie tego zapisu, szczególnie w przypadku osób zdających egzamin w innym województwie niż miejsce zamieszkania.	sprawy
133.	§ 27 ust. 3	Marszałek Województwa Podkarpackiego	Wnoskujemy o dodanie zapisu: „ 5) świadectwo zdania egzaminu przed właściwą komisją egzaminacyjną dla przewodników górskich”.	uwaga do uwzględnienia z zastrzeżeniem, że punkt ten dotyczyć będzie osób, których świadectwa nie zostały automatycznie dołączone do akt sprawy
134.	§ 27 ust. 3	Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego	7. § 27 ust. 3 wnioskuję uzupełnić o pkt 5) w brzmieniu: „ świadectwo zdania egzaminu przed komisją egzaminacyjną dla przewodników górskich”.	uwaga do uwzględnienia z zastrzeżeniem, że punkt ten dotyczyć będzie osób, których świadectwa nie zostały automatycznie dołączone do akt sprawy
135.	§ 27 ust. 4 pkt 2	Centrum Przewodnictwa Tatrzańskiego	Propozycja nowego zapisu: Dokument lub dokumenty potwierdzające prowadzenie wycieczek przez okres wymagany do uzyskania wyższej klasy uprawnień, wydane przez jednostkę powierzającą tej osobie prowadzenie wycieczek lub przez stowarzyszenie zrzeszające przewodników górskich Uzasadnienie : stowarzyszenia przewodnickie posiadają najpełniejsze informacje o przewodnickiej pracy swoich członków.	uwaga do uwzględnienia
136.	§ 27 ust. 7	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	Osoba ubiegająca się o wydanie duplikatu legitymacji przewodnika górskiego, terenowego i miejskiego oraz pilota wycieczek dołącza do wniosku o wydanie duplikatu legitymacji fotografię w formacie 3 cm x 4 cm. Konieczne jest dodanie zapisu o fotografiach, jako załączniku do duplikatu legitymacji zawodów zderegulowanych, w związku z zapisem w ustawie o możliwości ich wydania.	uwaga nieuwzględniona – uwzględnienie uwagi stanowiłoby przekroczenie delegacji ustawowej
137.	§ 29	Związek Województw RP - Stowarzyszenie Przewodników Turystycznych „Karpaty”	Proponujemy dodać w § 29 ust 3. o treści: Stowarzyszenia zrzeszające przewodników i klasty turystyczne o randze stowarzyszeń mogą prowadzić własne szkolenia na przewodników terenowych nadając im wewnątrz uprawnienia na określony obszar administracyjny (powiatów, województwa) lub geograficzny (grupy górskiej lub pogórza) z uprawnieniami do prowadzenia wycieczek autokarowych lub pieszych szlakami spacerowymi i ścieżkami przyrodniczymi (z wyłączeniem szlaków pieszych górskich (powyżej 1000 m. n.p.m.) Uzasadnienie. 1. Taki zapis da szansę młodzieży - w tym bezrobotnej - (zwłaszcza zrzeszonej w drużynach harcerskich, organizacjach ekologicznych, sportowych, stowarzyszeniach rozwoju wsi itp. do zdobywania uprawnień ułatwiających zatrudnienie w ośrodkach wypoczynkowych, sanatoryjnych, pensjonatach, agroturystyce itd. do oprowadzania gości na małych obszarach i kompetentnego obsłużenia turystów. 2. Stworzenie takiej szansy wpłynie na zmniejszenie bezrobocia wśród młodych na wielu obszarach kraju dotkniętych brakiem miejsc pracy i pozwoli jej na czasowe przynajmniej	uwaga nieuwzględniona – uwzględnienie uwagi stanowiłoby przekroczenie delegacji ustawowej, gdyż zawód ten został zderegulowany, a tym samym brak regulacji dotyczących szkoleń dla przewodników terenowych, co oznacza wolny dostęp do organizacji tego typu szkoleń

			zatrudnienie. 3. Przy rezygnacji ustawodawcy z nadawania państwowych uprawnień pilota wycieczek czy przewodnika terenowego, miejskiego itd. stworzymy możliwość na kształcenie kadr turystycznych w szkołach, uczelniach, stowarzyszeniach czy powstających klastrach turystycznych.	
138.	§29	Wiesław Piprek	dodać dodatkowy punkt o treści: 3. Osoby które nabyły uprawnienia przewodnika beskidzkiego na jedną z części Beskidów mogą podejść od egzaminu uzupełniającego na całe Beskidy bez konieczności odbycia szkolenia.	uwaga nieuwzględniona – to wynika z przepisów art. 22a ustawy o usługach turystycznych
139.	Załączniki 1-5	Sebastian Fijak Międzynarodowy Przewodnik Górski UIMLA Przewodnik Górski i Beskidzki Przewodnik Terenowy	Ograniczenie obowiązkowych zajęć (wykłady i zajęcia praktyczne) z zakresu Historii, Geografii, Kultury, Historii Sztuki itp. a to czy będą one w programie szkoleń decydować będzie organizator szkolenia	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
140.	Załączniki 1-5	Sebastian Fijak Międzynarodowy Przewodnik Górski UIMLA Przewodnik Górski i Beskidzki Przewodnik Terenowy	Szczególny nacisk należy położyć na szkolenie praktyczne tak by to na sali wykładowej nie stanowiło więcej jak 40% całości kursu. Uregulowanie zawodu Przewodnika Górskiego powinno dawać pewność iż Przewodnik Górski zadbać o bezpieczeństwo oprowadzanych przez siebie ludzi i w razie potrzeby udzieli niezbędnej pomocy ewentualnie ocenić umiejętność przygotowania się do zadanej trasy jako "tła" egzaminu. Natomiast egzamin (część praktyczna) powinien składać się z elementów sprawdzających umiejętności z zakresu bezpieczeństwa, terenoznawstwa poruszania się w górach. Natomiast zakres wiedzy krajoznawczej, ogólnogeograficznej historii sztuki itp. powinien zostać pozostawiony organizatorom szkoleń czy też stowarzyszeniom przewodnickim lub pozostawiony wolnemu rynkowi.	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
141.	Załącznik 1-5	Tomasz Dygala Przewodnik górski beskidzki, sudecki Instruktor Przewodnictwa PTTK, Organizator szkoleń przewodnickich, organizator turystyki	2. W związku z deregulacją przewodnictwa terenowego i miejskiego, kompletnie nieuzasadnione jest pozostawienie obowiązku szkolenia przewodników górskich w zakresie innym niż metodyka przewodnictwa i zasady bezpieczeństwa. Cała otoczka krajoznawcza jest zderegulowana i przewodnik terenowy od 1 stycznia 2014 może oprowadzać po dolinach bez konieczności uzyskiwania dodatkowych kwalifikacji. Tym samym nie znajduje uzasadnienia konieczność wielogodzinnych szkoleń z tematów innych niż: <ul style="list-style-type: none"> • Metodyka i etyka przewodnictwa • Zasady letniej i zimowej turystyki górskiej • Ogólne zasady bezpieczeństwa w turystyce • Bezpieczeństwo w górach • Wybrane zagadnienia z socjologii i psychologii • Topografia terenów górskich w zakresie niezbędnym dla bezpiecznego oprowadzania 	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

			turystów po górach. Nie stoi nic na przeszkodzie aby organizatorzy szkoleń rozszerzali ich zakres, niemniej w związku z deregulacją, szerszy zakres szkolenia a także egzaminu jest nieuzasadniony.	
142.	Załącznik 1 pkt 5	Zarząd Główny PTTK	podzielić ten pkt na dwa tematy: „Historia architektury i zabytki architektoniczne w Polsce” -13 godz. i „Historia kultury w Polsce” - 8 godz.	brak uzasadnienia
143.	Załącznik 1 pkt 9	Zarząd Główny PTTK	zmienić na „14 godz.”	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
144.	Załącznik 1	Zarząd Główny PTTK	W „Ogółem” zmienić ilość godzin na 140	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
145.	Załącznik 2	Zarząd Główny PTTK	poniżej „Ogółem” zmienić nazwę „Beskidy Śląsko-Morawskie” na „Beskidy Morawsko-Sląskie”	uwaga do uwzględnienia
146.	Załącznik nr 2	Związek Województw RP - Komisja Egzaminacyjna Przewodników Górskich przy Podkarpackim Urzędzie Marszałkowskim	10. Wnioskuje o wykreślenie z programu szkoleń dla przewodników beskidzkich zapisów dotyczących obowiązku szkolenia i posiadania wiadomości ogólnych „o odpowiednich częściach Beskidów czeskich, słowackich i ukraińskich” Argumenty : 1.Użyte sformułowanie „wiadomości ogólne” jest pojęciem względnym w przypadku zagadnień związanych z obszarami górskimi. Można przyjąć, że ogólnie kandydat powinien znać np. tylko przebieg pasm górskich Beskidów odpowiednich częściach Beskidów czeskich, słowackich i ukraińskich, ale można też przyjąć, że kandydat ogólnie powinien znać w tych pasmach : podstawowe szlaki turystyczne, najważniejsze obiekty zabytkowe, geologię terenu etc – co znacznie poszerza użyte sformułowanie „ posiadania wiadomości ogólnych” 2.Polski obszar Beskidów jest tak rozległy, że nabycie odpowiedniego poziomu wiedzy i praktyki na ten teren jest zadaniem i tak niezmiernie trudnym dla kandydatów na przewodników. 3.Nie ma również żadnych umów pomiędzy Polską a Czechami, Słowacją i Ukrainą dotyczących uprawomocnienia nabytych w Polsce uprawnień na terenie wymienionych państw. 4.Nie znam przypadków, aby koledzy przewodnicy z Czech, Słowacji i Ukrainy podczas kursów i egzaminów związanych z ich obszarami nabywali wiedzę, a przede wszystkim zdawali egzamin z uwzględnieniem polskiej części Beskidów.	uwaga wstępnie do uwzględnienia - do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
147.	Załącznik Nr 2	Wiesław Piprek	Załącznik Nr 2 otrzymałby nagłówek: „Program szkolenia specjalistycznego dla kandydatów na przewodników górskich” Podtytuł - Część szczegółowa dla przewodników beskidzkich III, II i I klasy	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej

		<p>Rubryka „Uwagi”:</p> <p>1. Dla przedmiotów wymienionych w tabeli obowiązują szczegółowe wiadomości wybranej części Beskidów, dla ubiegających się o klasę III oraz ogólne dla pozostałych części Beskidów i odpowiedniej części Beskidów czeskich, słowackich i ukraińskich. Dla ubiegających się o klasę II wiadomości szczegółowe dla drugiej wybranej części Beskidów, natomiast przy ubieganiu się o klasę I wiadomości szczegółowe dla całych Beskidów.</p> <p>2. Podział Beskidów na części:</p> <p>1) zachodni Beskidów Zachodnich, obejmujący Beskid Śląski, Beskid Żywiecki, wraz z położoną od nich na północ częścią Pogórza Karpackiego oraz Orawą, Beskid Mały, Beskid Makowski, Beskid Wyspowy (część zachodnia) i Podhale obejmujące tereny na zachód od dolin Białego Dunajca po Nowy Targ, Lepietnicy, Raby po Kasin’ Wielką, Krzyworzeki po jej ujście do Raby. Obszar uprawnień obejmuje miasta: Cieszyn, Bielsko-Biała, Wadowice — leżące na granicy obszaru uprawnień;</p> <p>2) wschodni Beskidów Zachodnich, obejmujący Beskid Wyspowy, Beskid Żywiecki, Beskid Makowski, Gorce, Beskid Sądecki, zachodnią część Beskidu Niskiego, wraz z położoną od nich na północ częścią Pogórza Karpackiego, a także Podhale, Pieniny, Spisz i Oraw’, obejmujące tereny ograniczone od zachodu następująco: Przełęcz Jałowiecka, dolina rzeki Skawicy do jej ujścia do rzeki Skawy, rzeka Skawa. Od wschodu ograniczony następująco: Obicz, rzeka Ropa po jej ujście do Wisłoki, dolina Wisłoki. Obszar uprawnień obejmuje miejscowości: Tarnów, Bochnia, Wieliczka, Wysowa, Gorlice, Jasło — leżące na granicy obszaru uprawnień;</p> <p>3) Beskidów Wschodnich, obejmujący wschodnią część Beskidu Sądeckiego, Beskid Niski i Bieszczady od wraz z położoną od nich na północ częścią Pogórza Karpackiego, ograniczony od zachodu drogą Leluchów — Muszyna — Piwniczna-Zdrój — Rytro — Nowy Sącz, a następnie od Nowego Sącza, rzeka Dunajec. Obszar uprawnień obejmuje miejscowości: Przemyśl, Rzeszów, Tarnów, Muszyna, Piwniczna-Zdrój, Rytro, Nowy Sącz — leżące na granicy obszaru uprawnień, oraz Stary Sącz.</p> <p>Uzasadnienie do zmiany Załącznika nr 2</p> <p>Jestem przewodnikiem od 1967 roku, a więc 45 lat. Jestem czynnym przewodnikiem. W tym czasie pełniłem różne funkcje. Byłem i jestem członkiem Głównej Komisji Przewodnickiej ZG PTTK. Przez wiele lat byłem członkiem Komisji Egzaminacyjnych ds. przewodnictwa – kiedyś jeszcze w ramach PTTK, ale i ostatnio powołany przez Marszałka Województwa Małopolskiego. Byłem organizatorem wielu kursów na uprawnienia przewodnickie, tak w okresie wcześniejszym jak i w ostatnim czasie.</p> <p>Otóż mając takie doświadczenie chciałem przekazać pewne sugestie do treści nowego Rozporządzenia, w zakresie Przewodnika Beskidzkiego, bo ten temat jest mi bliski. W poprzednim Rozporządzeniu z dnia 4 marca 2011 roku wprowadzono zakres uprawnień</p>	<p>do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej</p>
--	--	---	---

			<p>przewodnika beskidzkiego na całe Beskidy. Myślę, iż teren całych Beskidów jest bardzo duży i bardzo trudno objąć go szkoleniem. Zresztą myślę, że nie ma takiej potrzeby. Do rzadkości należą wyjazdy przewodnika z Nowego Sącza w Beskid Śląski i Żywiecki oraz w teren Bieszczad. A więc nie ma za bardzo sensu szkolenia przewodników III klasy na całe Beskidy. Sugerowałbym, aby nadal utrzymać podział na trzy części Beskidów, a więc: część Zachodnia Beskidów Zachodnich, część Wschodnia Beskidów Zachodnich oraz Beskidy Wschodnie. Szkolenie, egzamin i uprawnienia przewodnika beskidzkiego III klasy dotyczyłaby jednej z wyżej wymienionych części, związane z zamieszkaniem kandydata. Natomiast przewodnicy chcący uzyskać II klasę przewodnika beskidzkiego, musieliby przejść szkolenie i zdawaliby egzamin z kolejnej części Beskidów, a przewodnicy ubiegający się o I klasę przewodnika beskidzkiego musieliby odbyć szkolenie i zdać egzamin z całości Beskidów. W tym przypadku przewodnicy beskidzcy I klasy mieliby uprawnienia do oprowadzania wycieczek na terenie całych Beskidów, a więc od Cieszyna w Beskidzie Śląskim po Rozsypaniec w Bieszczadach. Dodam jeszcze, iż poprzednie rozwiązanie, uzyskiwanie uprawnień III klasy na cały obszar Beskidów, było kosztowne (organizacja wyjazdów szkoleniowych w dość odległe tereny), a także zakres wiedzy był bardzo obszerny i nie potrzebnie przedłużał czas trwania szkolenia. Sam egzamin również mógł powodować niepotrzebne stresy i niedomówienia.</p>	
148.	Załącznik Nr 5	Wiesław Piprek	W załączniku Nr 5 wykreślić słowo „Beskidzkich”	do dyskusji podczas konferencji uzgodnieniowej
149.	Załącznik nr 7	Zarząd Województwa Warmińsko-Mazurskiego	<p>4) W zakresie wzoru legitymacji przewodnika górskiego proponuje się:</p> <p>a) zaprojektowanie strony Nr 1 zgodnie z podanym w rozporządzeniu rozmiarem fotografii: 3 cm x 4 cm,</p> <p>b) umieszczenie na stronie nr 2 pod m. p. wpisu: Data uzyskania uprawnień, jednocześnie przenosząc podpis wystawiającego po prawej stronie.</p>	uwaga nieuwzględniona – każda zmiana wzoru legitymacji powoduje istotne trudności organizacyjne w Urzędach oraz trudności prawne w kontekście uznawania starych wzorów itp.; zmiany o tak małej wagi szczegółów nie są uznane za konieczne
150.	Załącznik nr 10	UMW Śląskiego + Związek Województw RP	<p>..... (pieczęć organizatora szkolenia) ZAŚWIADCZENIE NR ..... o ukończeniu szkolenia dla kandydatów na przewodnika górskiego Pan(i)..... . (imię i nazwisko) urodzony (a) w dniu ..... r. w ..... imię ojca i matki ..... zamieszkały..... . (kod pocztowy, miasto, ulica, nr domu / mieszkania)</p>	uwaga czasowo nieuwzględniona – prośba o uzasadnienie potrzeby wprowadzenia takiego wzoru

			<p>był (a) słuchaczem szkolenia zorganizowanego przez: ..... w ..... (podać nazwę miasta) dla:..... ..... (podać obszar uprawnień) przeprowadzonego w okresie od dnia: ..... r. do dnia .....r. Organizator szkolenia posiada zaświadczenie o wpisie do rejestru organizatorów szkoleń na prowadzenie szkolenia stałe / jednorazowe/ podstawowe/ uzupełniające wydane przez Marszałka Województwa ..... nr: ..... z dnia ..... r. Słuchacz (ka) ukończył (a) szkolenie teoretyczne i praktyczne dla osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień przewodnika górskiego zgodnie z art. .... ustawy z dnia ..... oraz załącznikiem nr ..... do rozporządzenia Ministra Sportu i Turystyki z dnia .... Kierownik kursu ..... Organizator szkolenia .... (miejsce i data wystawienia zaświadczenia)</p>	
--	--	--	---	--